

РЕШЕНИЕ

№ 540

гр. Бургас , 01.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на дванадесети октомври, през две хиляди и двадесета година в следния състав:

Председател: Пламен А. Синков
Членове: Галина Т. Канакиева
Мая П. Величкова

Секретар: Станка С. А.
Прокурор: Красимира Г.а Кателиева (ОП-Бургас)

като разгледа докладваното от Галина Т. Канакиева Въззивно наказателно дело от общ характер № 20202000600217 по описа за 2020 година

С присъда № 111/28.05.2020г. постановена по НОХД№1024/2019г. Бургаският окръжен съд е признал подсъдимия З. С. И. – със снета по делото самоличност, неосъждан, ЕГН: ***** за ВИНОВЕН в това, че в периода от 03.03.2017 г. до 21.03.2018 г., в гр. Бургас и в гр. Айтос, в условията на продължавано престъпление, в съучастие като съизвършител с П. Й. М. , ЕГН: ***** , чрез разрушаване на прегради, здраво направени за защита на имот и чрез използване на техническо средство отнел движими вещи от владението на различни лица без тяхно съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои, като двамата обвиняеми са се сговорили предварително за извършването на кражбите и деянията не съставляват маловажен случай, като отнетите вещи са на обща стойност 27 452.49 лева (двадесет и седем хиляди четиристотин петдесет и два лева и четиридесет и девет ст.), както следва:

1. За това, че за времето от 18.00 часа на 03.03.2017 г. до 07.30 часа на 06.03.2017 г., от служебни помещения на „Деметра Ритеил“ ООД в гр. Бургас, находящи се в гр. Бургас, ул. „Янко Комитов“ № 20А, чрез разрушаване на прегради, здраво направени за защита на имот - разбиване на прозорец на служебно помещение и последвало разбиване на метална каса, отнел движими вещи както следва:

- парична сума от 5384.23 лева (пет хиляди триста осемдесет и четири лева и двадесет и три ст.), собственост на фирма “Интерснак България” ЕООД, гр. София, от владението на МОЛ Г. Н. Б., ЕГН ***** , без негово съгласие;

- 1 бр. лаптоп марка „Леново“, модел “G50-80 i7“ със сериен номер SPF093ESN на стойност 1176 лева (хиляда сто седемдесет и шест лева) с чанта за него марка „Титан“ на стойност 90 лева (деветдесет лева) от владението на А. Н. Н., ЕГН: *****, оперативен директор на фирма „Деметра Ритеил“ ООД, без негово съгласие;

всички вещи на обща стойност 6650.23 лева (шест хиляди шестстотин и петдесет лева и двадесет и три ст.), с намерение противозаконно да ги присвои.

2. За това, че за времето от 20.40 ч. на 18.01.2018 г. до 09.50 ч. на 19.01.2018г., от помещение на фирма „Спиди“ АД, находящо се в гр. Бургас - Северна промишлена зона, в района на СОМАТ, в съучастие като съизвършител с П. Й. М. , ЕГН: *****, чрез разрушаване на прегради, здраво направени за защита на имот - направа на отвор с размери 45x50 см. в тухлена стена на помещението и чрез използване на техническо средство - секретен ключ, отнел чужди движими вещи - парична сума, в размер на 5322.14 лева (пет хиляди триста двадесет и два лева и четиринадесет стотинки) от владението на Г. С. Т. и собственост на „Спиди“ АД, без нейно съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои, като двамата обвиняеми са се сговорили предварително за извършването на кражбата и деянието не съставлява маловажен случай.

3. За това, че за времето от 17.00 ч. на 20.03.2018 г. до 07.00 ч. на 21.03.2018г., от складово помещение на „П. ЕВГ“ ЕООД, находящо се в гр. Айтос, обл. Бургас, ул. "Х. Д." №* в съучастие като съизвършител с П. Й. М. , ЕГН: *****, чрез разрушаване на прегради, здраво направени за защита на имот - направа на отвор с размери 57 x 41 см. в тухлена стена, отнел чужди движими вещи както следва:

- парична сума от 5371 лева (пет хиляди триста седемдесет и един лева);

- цигари - различни марки на обща стойност 9292.50 лева (девет хиляди двеста деветдесет и два лева и петдесет ст.);

- алкохолни напитки - различни марки на обща стойност 750.50 лева (седемстотин и петдесет лева и петдесет ст.)

- 38 бр. шоколад „Милка“ на стойност 66.12 лева (шестдесет и шест лева и дванадесет ст.), всички вещи на обща стойност 15 480.12 лв. (петнадесет хиляди четиристотин и осемдесет лева и дванадесет ст.) от владението на Е. Г. П., ЕГН: ***** - собственик и управител на „П. ЕВГ“ ЕООД, без негово съгласие, е намерение противозаконно да ги присвои, като двамата обвиняеми са се сговорили предварително за извършването на кражбата и деянието не съставлява маловажен случай, поради което и на основание чл. 195, ал.1, т. 3, 4 и т. 5, вр. чл. 194 ал. 1 от НК, вр. чл. 20, ал. 2, вр. чл.26, ал.1, вр. чл. 36 и чл. 54 от НК ГО ОСЪДИЛ на ДВЕ ГОДИНИ и ОСЕМ МЕСЕЦА лишаване от свобода.

Със същата присъда съдът е признал подсъдимия З. С. И. за невинен и го оправдал по обвинението по чл.196“а“ от НК, както и за деянието, извършено за времето от 20.00 часа на 31.05.2018 г. до 7.30 часа на 01.06.2018г. в заложна къща „Ш.“ на фирма „Прима 2000 - заложна къща“ ЕООД в гр. Айтос, ул. „Б.“, така също и за сумата от 500 561.27 лева (петстотин хиляди петстотин шестдесет и един лева и двадесет и седем ст.).

На основание чл. 57, ал. 3 ЗИНЗС съдът е постановил наложеното на подсъдимия З. С. И.

наказание ДВЕ ГОДИНИ и ОСЕМ МЕСЕЦА лишаване от свобода, да бъде изтърпяно при първоначален общ режим.

На основание чл.59 НК съдът е приспаднал времето, през което подсъдимият З. С. И. е бил задържан с мярка за неотклонение „задържане под стража“, считано от 05.02.2019 г.

Със същата присъда съдът е признал подсъдимия П. Й. М. – със снета по делото самоличност, осъждан, ЕГН: *****, понастоящем в Затвора гр. Бургас с мярка за неотклонение „Задържане под стража“ за ВИНОВЕН в това, че в периода от 20.40 часа на 18.01.2018 г. до 01.06.2018 г., в гр. Бургас и в гр. Айтос, в условията на продължавано престъпление и повторност, в съучастие като съизвършител със З. С. И. , ЕГН ***** чрез разрушаване на прегради, здраво направени за защита на имот и чрез използване на технически средства, отнел движими вещи от владението на различни лица, без тяхно съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои, като вещите са в големи размери - общо 421 946.91 лева (четиристотин двадесет и една хиляди деветстотин четиридесет и шест лева и деветдесет и една ст.), като двамата обвиняеми са се сговорили предварително за извършването на кражбите, и деянията не съставляват маловажен случай, както следва:

1. За това, че за времето от 20.40 ч. на 18.01.2018 г. до 09.50 ч. на 19.01.2018г., от помещение на фирма „Спиди“ АД, находящо се гр. Бургас - Северна промишлена зона, в района на СОМАТ, в съучастие като съизвършител със З. С. И. , ЕГН: ***** при условията на повторност, чрез разрушаване на прегради, здраво направени за защита на имот - направа на отвор с размери 45x50 см. в тухлена стена на помещението и чрез използване на техническо средство – секретен ключ, отнел чужди движими вещи - парична сума, в размер на 5322.14 лева (пет хиляди триста двадесет и два лева и четиринадесет стотинки) от владението на Г. С. Т. и собственост на „Спиди“ АД, без нейно съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои, като двамата обвиняеми са се сговорили предварително за извършването на кражбата и деянието не съставлява маловажен случай;

2. За това, че за времето от 17.00 ч. на 20.03.2018 г. до 07.00 ч. на 21.03.2018г., от складово помещение на „П. ЕВГ“ ЕООД, находящо се в гр. Айтос, обл. Бургас, ул. "Х. Д." №* в съучастие като съизвършител със З. С. И. , ЕГН: ***** при условията на повторност, чрез разрушаване на прегради, здраво направени за защита на имот - направа на отвор с размери 57x41 см. в тухлена стена, отнел чужди движими вещи както следва:

- парична сума от 5371 лева (пет хиляди триста седемдесет и един лева);

- цигари - различни марки, на обща стойност 9292.50 лева (девет хиляди двеста деветдесет и два лева и петдесет ст.);

- алкохолни напитки - различни марки, на обща стойност 750.50 лева (седемстотин и петдесет лева и петдесет ст.)

- 38 бр. шоколад „Милка“, на стойност 66.12 лева (шестдесет и шест лева и дванадесет ст.),

всички вещи на обща стойност 15 480.12 лв. (петнадесет хиляди четиристотин и осемдесет лева и дванадесет стотинки) от владението на Е. Г. П. , ЕГН ***** - собственик и управител на „П. ЕВГ“ ЕООД, без негово съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои, като двамата обвиняеми са се сговорили предварително за

извършването на кражбата и деянието не съставлява маловажен случай;

3.Затова, че за времето от около 20.00 ч. на 31.05.2018 г. до 07.30 ч. на 01.06.2018 г. от заложна къща „Ш.“, стопанисвана от фирма „Прима 2000 - заложна къща“ ЕООД, намираща се в гр. Айтос, ул. „Б.“, при условията на повторност, чрез разрушаването на преграда, здраво направена за защита на имот - направа на отвор с размери 50 x 42 см. в тухлена стена и използването на техническо средство - топлорежещ инструмент, отнел чужди движими вещи, намиращи се в метални каси:

- парична сума от 4 800 лева (четири хиляди и осемстотин лева);

- златни накити на обща стойност 395 902.38 лв. (триста деветдесет и пет хиляди деветстотин и два лева и тридесет и осем ст.);

- сребърни накити на обща стойност 442.37 лв. (четиристотин четиридесет и два лева и тридесет и седем ст.),

всички вещи на обща стойност 401 144.75 лева (четиристотин и една хиляди сто четиридесет и четири лева и седемдесет и пет ст.),

от владението на А. Н. Д., управител на „Прима 2000 - заложна къща“ ЕООД, без негово съгласие и с намерението противозаконно да ги присвои, поради което и на основание чл.195 ал.2 вр. ал.1, т. 3, 4, 5 и 7, вр. чл. 194 ал. 1 от НК, вр. чл. 20, ал. 2, вр. чл.26, ал.1, вр. чл. 28, ал.1, вр. чл. 36 и чл. 54 от НК ГО ОСЪДИЛ на ПЕТ ГОДИНИ лишаване от свобода.

Съдът е признал подсъдимия П. Й. М. за невинен и го оправдал по обвинението по чл.196“а“ НК, както и за деянието за времето от 18.00 часа на 03.03.2017 г. до 07.30 часа на 06.03.2017 г., от служебни помещения на „Деметра Ритеил“ ООД, находящи се в гр. Бургас, ул. „Янко Комитов“ № 20А, и за сумата от 106 066.85 лева (сто и шест хиляди шестдесет и шест лева и осемдесет и пет ст.).

На основание чл. 57, ал. 3 ЗИНЗС съдът е постановил наложеното на подсъдимия П. Й. М. наказание ПЕТ ГОДИНИ лишаване от свобода да бъде изтърпяно при първоначален ОБЩ режим

На основание чл.59 НК съдът е приспаднал времето, през което подсъдимият П. Й. М. е бил задържан с мярка за неотклонение „задържане под стража“, считано от 05.02.2019 г.

На основание чл. 45 ЗЗД съдът е осъдил подсъдимия З. С. И. , ЕГН:***** да заплати на “Интерснак България” ЕООД, гр. София ЕИК 130577464, представлявана от управителя Я. И. К. и прокуриста А. С. М. сумата 5384.23 лева (пет хиляди триста осемдесет и четири леда и двадесет и три ст.) имуществени вреди, заедно с лихвите, считано от датата на деянието до окончателното изплащане.

Осъдил е подсъдимия З. С. И. , ЕГН: ***** да заплати държавна такса от 215.37 лева (двеста и петнадесет лева и тридесет и седем ст.) върху размера на присъдения граждански иск.

Осъдил е подсъдимия З. С. И. , ЕГН: ***** да заплати разноски по делото - адвокатски хонорар на „Интерснак България” ЕООД, гр. София, ЕИК 130577464, представлявана от управителя Я. И. К. и прокуриста А. С. М. в размер на 1 200.00 лева (хиляда и двеста лева).

На основание чл. 45 ЗЗД съдът е осъдил подсъдимите З. С. И. , ЕГН ***** и П. Й.

М. , ЕГН: ***** да заплатят по равно на „Спиди“ АД ЕИК 131371780, представлявано от управителя Валери Хартюн Мектупчиян, сумата 5322.14 лева (пет хиляди триста двадесет и два лева и четиринадесет ст.) имуществени вреди, заедно с лихвите, считано от датата на деянието до окончателното изплащане.

Съдът е осъдил подсъдимите З. С. И. , ЕГН: ***** и П. Й. М. , ЕГН: ***** да заплатят по равно държавна такса в размер на 212.88 лева (двеста и дванадесет лева и осемдесет и осем ст.) върху размера на присъдения граждански иск.

На основание чл.45 ЗЗД съдът е осъдил подсъдимите З. С. И. , ЕГН:***** и П. Й. М. , ЕГН: ***** да заплатят по равно на „П. ЕВГ“ ЕООД представлявано от управителя Е. Г. П. ЕГН: ***** сумата 15 480.12 лева (петнадесет хиляди четиристотин и осемдесет лева и дванадесет ст.) имуществени вреди, заедно с лихвите, считано от датата на деянието до окончателното изплащане, като отхвърля горницата до предявения граждански иск от 23 000 лева като недоказан.

Съдът е осъдил подсъдимите З. С. И. , ЕГН: ***** и П. Й. М. , ЕГН: ***** да заплатят по равно държавна такса в размер на 619.48 лева (шестстотин и деветнадесет лева и четиридесет и осем ст.) върху размера на присъдения граждански иск.

На основание чл.189, ал.3 от НПК съдът е осъдил подсъдимия З. С. И. , ЕГН: ***** да заплати разноските по делото в размер на 2848.48 лева (две хиляди осемстотин четиридесет и осем лева и четиридесет и осем ст.), от които 2755.48 лева (две хиляди седемстотин петдесет и пет лева и четиридесет и осем ст.) по сметка на ОД МВР Бургас и 93.00 лева (деветдесет и три лева) по сметка на Окръжен съд Бургас.

На основание чл. 189, ал. 3 от НПК съдът е осъдил П. Й. М. , ЕГН: ***** да заплати разноските по делото в размер на 3278.60 лева (три хиляди двеста седемдесет и осем лева и шестдесет ст.), от които 2957.60 лева (две хиляди деветстотин петдесет и седем лева и шестдесет ст.) по сметка на ОД МВР Бургас и 321.00 лева (триста двадесет и един лева) по сметка на Окръжен съд Бургас.

На основание чл. 53, ал. 1,6.“а“ съдът е отнел в полза на държавата веществените доказателства както следва: отвертка с пластмасова жълта черна дръжка, 1 бр. черна раница в едно с оксижен с две бутилки бяла и синя и горелка и 2 бр. маркуча, 1 бр. черно метално фенерче, един брой метална бутилка, бяла с надпис „кислород състен“, баркод № CLT 957, надписан с черен флумастер „И“ в горната част; Един брой метална бутилка, червена, със скъсан етикет с частични надписи на чужд език, два броя маркучи (червен и черен) с прикрепен газов резач към тях в единия край, в другия край всеки от маркучите е свързан с кран и с манометри, един брой метална пластина с неправилна форма, огъната, метално шило с плосък накрайник, които след влизане на присъдата в сила да се унищожат като вещи без стойност.

Постановил е ВЕЩЕСТВЕНО ДОКАЗАТЕЛСТВО - л.к. № 644709012, издадена на името на Д. Б. И - предадена в сектор „БДС“ - ОД МВР - Бургас за съхранение, след влизане на присъдата в сила да се предаде на същото ведомство.

Постановил е веществено доказателство 1 бр. трасологична следа от стъпка върху черно фолио и всички компактдискове да останат по делото.

По отношение на останалите веществени доказателства по описа към обвинителния акт, е постановил да се върнат на собствениците, след влизане на присъдата в сила.

С допълнителна присъда по делото съдът е ОТХВЪРЛИЛ изцяло предявения граждански иск срещу П. Й. М. , ЕГН: *****, от "Интерснак България" ЕООД, гр.София ЕИК 130577464, представлявана от управителя Я. И. К. и прокурита А. С. М. за сумата 5384.23 лева / пет хиляди триста осемдесет и четири лева и двадесет и три стотинки / имуществени вреди, заедно с лихвите, считано от датата на деянието до окончателното изплащане, като недоказан.

Недоволни от така постановената присъда са останали зам. окръжен прокурор при ОП - Бургас, подсъдимият П. Й. М. чрез неговия защитник - адв. Н. К. от САК и адв. В. Р. от БАК - защитник на подсъдимия З. С. И. .

С протеста се навеждат доводи за незаконосъобразност на присъдата в нейната оправдателна част и за явна несправедливост на наложените наказания на подсъдимите, които зам. окръжният прокурор намира за занижени. Претендира се отмяна на присъдата в оправдателната ѝ част и признаване на подсъдимите за виновни по обвинението по чл.196а от НК, както и за деянията, за които са оправдани, като се увеличат наказанията на подс. И. на 10 години лишаване от свобода при строг режим и на подс. М. на 15 години лишаване от свобода при строг режим. Алтернативно, ако не се уважи протеста за осъждане на подсъдимите по първоначалното обвинение по чл.196а от НК, се прави искане за изменение на присъдата и увеличаване размера на наложените наказания съответно за подс. И. на 5 години лишаване от свобода, при първоначален общ режим, а за подс. М. на 9 години лишаване от свобода при първоначален строг режим.

Подсъдимият М., чрез неговия защитник- адв. К., обжалва присъдата със съображения за недоказаност на обвинението и допуснати съществени процесуални нарушения в хода на съдебното следствие, довели до нарушаване на правото на защита на подсъдимия. Претендира се отмяна на присъдата в осъдителната ѝ част и оправдаване на подс. М., алтернативно отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане на първата инстанция. С писмено допълнение към въззивната жалба се излагат съображения в подкрепа на първоначалните оплаквания. Навежда се довод, че показанията на разпитаните анонимни свидетели са с ниска степен на достоверност. Оспорват се и показанията на свидетелите полицейски служители, които според защитата запълват цялата празнота на обвинителната теза, като препращат към оперативна информация и мъгляви източници, които не могат да бъдат обективно проверени по отношение съпричастността на подсъдимите към инкриминираните деяния. Твърди се, че по отношение на подс. М. е налице единствено одорологично изследване, което да го свързва с едно от деянията, но подобен род изследвания не са от кръга доказателства със сериозна доказателствена тежест. По отношение на ДНК експертизите, които го свързват с две от местопрестъпленията заявява, че начинът по който обвинението се е снабдило с ДНК материал от подс. М. буди сериозни съмнения, тъй като материалът се появява след извършване на обиск в жилището на подс.М., след като е задържан и по негови думи е бил разкъраван при грубото отношение към него.

С въззивната жалба на защитника на подс. И. се навеждат доводи за недоказаност по несъмнен и безпротиворечив начин на участието и вината на подс. И. в деянията, за които е предаден на съд. Прави се оплакване и за явна несправедливост на наложеното наказание. Претендира се отмяна на присъдата и оправдаване на подсъдимия. Не се представя писмено допълнение към жалбата.

С въззивните протест и жалби не се правят доказателствени искания.

В съдебно заседание адв. Р.- защитник на подс. З. И. прави искания по доказателствата - разпит на поемните лица участвали при оглед на местопроизшествието при склад собственост на фирма „Деметра“, поради съмнения за подхвърлени веществени доказателства, разпит на поемните лица участвали при огледа на офиса на „Спиди“ АД по същите съображения, разпит на И. К. П. ползващ едно и също избено помещение с подс. И., където е направено претърсване и изземване на топлорежещи инструменти - собственост и ползвани от П., разпит на съсед на подс. И. с име Н., повторен разпит на поемното лице св. Сивев, поради съмнения, че в проткола не е записано точно, какво е казал свидетелят, претендира се и поставяне на въпроси към анонимните свидетели, разпит на експерт към АПИ. Подсъдимият И. също прави искане за сравнение на подписите на поемните лица на етикетите на веществените доказателства.

Подсъдимият М. поддържа исканията на адв. Р. за събиране на доказателства, както и разпит на поемните лица участвали в претърсването на апартамента му в к-с „Лазур на 05.06.2018г., разпит на А. Х. и Н. И., които да кажат – имало ли е кръв по него, разпит на А. Вълв - по повод на твърдението в обвинението, че двамата подсъдими изнасяли от помещение чували с цигари.

Прокурорът се противопоставя на доказателствените искания на подсъдимите и техните защитници, тъй като в хода на съдебното следствие пред първата инстанция са били извършени всички необходими процесуални действия за събиране на доказателства и обективната истина е изцяло изяснена, като за вината на двамата подсъдими са събрани достатъчно по обем доказателства, поради което не е необходимо да се извършва наново съдебно следствие.

Подсъдимият М. прави реплика на казаното от прокурора, заявявайки, че при извършеното претърсване на апартамента му в к-с „Лазур“ на 05.06.2018г. е написал възражение, че 10 минути е бил с покритата глава след влизането на полицаите вътре.

Адвокат Р. прави възражение за дописване в края на единия протокол за оглед досежно процесното фенерче. Твърди, че двата протокола не са надлежно съставени, защото има разминавания на дати и номера на ВД, за което е направила възражение още в първата инстанция.

Повереникът на „Интерснэк България“- адв. С. предоставя на съда да прецени дали са относими доказателствените искания.

Защитникът на подс. М. - адв. К. подкрепя направените доказателствени искания на адв. Р. и моли за тяхното уважаване.

Настоящата инстанция след изслушване становищата на страните по доказателствените искания, се произнесе с определение, с което остави същите без уважение.

В съдебно заседание, представителят на Апелативна прокуратура – гр. Бургас заявява, че поддържа протеста на ОП - Бургас в частта срещу оправдателната част на присъдата, с която подс. М. е оправдан по обвинението по чл.196а от НК, както и в частта относно размера на наложените наказания на двамата подсъдими. Намира подадените от подсъдимите и техните защитници жалби за неоснователни. Твърди, че в хода на производството пред БОС, протекло по общия ред, не са допуснати процесуални нарушения и са събрани необходимите доказателства за изясняване на обективната истина. Сочи, че при спазване на разпоредбите на НПК Окръжният съд е приобщил по делото достатъчно по обем доказателства, въз основа на които обективната истина по делото е установена и е решен въпросът относно наказателната отговорност на двамата подсъдими. Излага подробни съображения, че всички доказателствени материали са изследвани поотделно и в логическата им връзка, като съдът е достигнал до правилен извод относно авторството на деянията, включени в обвинението за кражба, извършена в условията на чл. 26 НК, от страна на двамата подсъдими. По отношение на първата кражба, с предмет парична сума и лаптоп с чанта, на обща стойност 6650.23 лв., извършена от офиси на „Деметра Ритейл“ ООД в гр. Бургас, през периода 03-06.03.2018 г., сочи, че срещу подсъдимия И. са събрани категорични доказателства, установяващи участието му в деянието. Това са иззетите от местопрестъплението фенерче, върху което по експертен път е открита ДНК-следа от подсъдимия И., стъпкова следа, съвпадаща с тази на иззети негови маратонки и одорологична следа, разпозната по надлежния ред, като оставена от него. Всички тези доказателства, както и съответните процесуално следствени действия, при които са събрани, експертизите, които са направени по тях, са били подробно обсъдени в мотивите на съда и е направен правилен правен извод относно участието на подсъдимия И. в това деяние. По отношение на подс. М. твърди, че за него липсват достатъчни по обем доказателства за съизвършителство в това деяние, като сходството на механизма на кражбата, с този на другите деяния, при които двамата подсъдими са действали като съизвършители и са признати за виновни, не може да обуслови признаването му за виновен. По отношение на втората кражба, с предмет парична сума от 5322.14 лв. извършена от офис на „Спиди“ АД в гр. Бургас, на 18-19.01.2018 г., излага съображения, че в хода на съдебното следствие са събрани доказателства, установяващи авторството и на двамата подсъдими. Позовава се на обстоятелствата, че от местопрестъплението са иззети 2 бр. метални бутилки с маркучи, а от тях чрез експертизи е установено наличието на ДНК следа на подсъдимия И., иззети са одорологични следи, за които по експертен път е установено, че са оставени и от двамата подсъдими, на наличните свидетелски показания и разпознаване на двамата подсъдими от свидетеля Д., от който същите са закупили въпросните метални бутилки, на показанията на свидетеля П. - полицейски служител и на показанията на анонимни свидетели № 362 и № 364, подкрепящи останалите доказателства, че деянието е извършено от подсъдимите И. и М.. Сочи, че всички тези доказателства поотделно и в съвкупност са обсъдени в мотивите на съда и е направен правилен правен извод, относно участието и на двамата подсъдими в това деяние. По отношение на третата кражба, извършена в склад на „П. ЕВГ“ ЕООД в гр. Айтос, на 20-21.03.2018 г., твърди, че също са събрани доказателства, установяващи авторството и

на двамата подсъдими. Предмет на кражбата е парична сума, цигари различни марки и видове, сред които „Жълта Ева“, алкохол и шоколад, на обща стойност 15 480.12 лв. Твърди, че от местопрестъплението е иззет метален детайл, върху който чрез експертиза е установено наличието на ДНК следа на подсъдимия М.. Сочи, че на местопрестъплението са открити бели сезалови чували, а от показанията на свидетеля Ж. - полицейски служител, е видно, че след деянието е видял двамата подсъдими да пренасят пълни бели сезалови чували, в единия от които е имало цигари „Жълта Ева“, а свидетелят Т. - полицейски служител, лично е възприел двамата подсъдими в управлявания от И. автомобил в гр. Айтос, през периода, през който е извършена кражбата. Според прокурора подкрепящи обвинението срещу двамата подсъдими са и свидетелските показания на анонимни свидетели № 362 и № 364. По отношение на четвъртата кражба, извършена през периода 31.05-01.06.2018 г. от заложна къща „Ш.“ в гр. Айтос, на пари, златни и сребърни бижута на обща стойност 401 144.75 лв. твърди, че са събрани убедителни доказателства, че деянието е извършено от подсъдимия М.. От местопрестъплението е иззета отвертка, върху която по експертен път е установено, че има негова ДНК - следа. Освен това пряко доказателство, са показанията на анонимните свидетели, според които същият е участвал в това деяние. Същите свидетелстват и срещу подсъдимия И., че е участвал в тази кражба, но предвид липсата на други доказателства срещу този подсъдим прокурорът счита, че не може да се приеме само въз основа на тях за безспорно доказано, че и той е участвал в деянието. По отношение на квалификацията по чл. 196а от НК за подсъдимия М., сочи че продължаваното престъпление, за което същият е признат за виновен, е за кражба на обща стойност 421 946.91 лв., поради което се касае за особено големи размери, т.к. паричната равностойност на предмета на престъплението надхвърля многократно - близо 6 пъти критерия, заложен в Тълкувателно решение № 1 от 30.10.1998 г. на ВКС по тълк. н. д. № 1/98 г., ОСНК. Счита, че случаят е и особено тежък, като не споделя тази част на мотивите на съда, според които този признак не е налице. Навежда довод, че се касае за квалифицирана кражба, извършена в условията на продължавано престъпление, като оцетени са три юридически лица. Механизмът на извършване на деянието, предварителната подготовка и сговор, разрушаването на прегради, използването на технически средства, дават основание да се приеме, че е налице изключително висока обществена опасност на деянието. Относно дееца - в мотивите е отбелязано, че е осъждан за опит за кражба и документно престъпление. Твърди, че преди настоящото деяние подс.М. има две осъждания, като в едното са кумулирани наказанията по пет деяния - документна измама, измама в особено големи размери, документно престъпление, опит за кражба от банкомат и унищожаване на вещи, а второто осъждане е за престъпление по чл. 279 от НК. Сочи, че се касае за извършител осъден за различни престъпления, по различни глави от НК, като съдебното му минало го очертава като лице с висока степен на обществена опасност. Предвид всички тези обстоятелства намира, че деянието, за което подс.М. е признат за виновен следва да се преквалифицира по чл. 196а от НК и да се уважи тази част на протеста. По отношение на наказанията „лишаване от свобода“ наложени на двамата подсъдими, намира размера им за силно занижен. Навежда довод, че съдът е проявил голяма снизходителност, като

наложените наказания са неадекватни на извършената престъпна дейност и явно несправедливи. Поддържа искането в протеста, наказанието на подсъдимия И. да се увеличи на пет години лишаване от свобода, тъй като единственото смекчаващо обстоятелство по отношение на същия е чистото му съдебно минало. Счита, че пет години „лишаване от свобода“ би било справедливо наказание, съответстващо на обществената опасност на деянието и на дееца. По отношение на подсъдимия М., моли деянието да се преквалифицира по чл. 196а от НК и с оглед предвиденото за този член наказание, същото да бъде определено в поискания в протеста размер. Предвид липсата на установено имущество, наказание конфискация правилно не е било наложено. Намира присъдата в останалите ѝ части за изключително правилна и като такава моли да бъде потвърдена.

Повереникът на „Интерснак България“ ЕООД - адв. С. заявява, че се присъединява към становището на прокурора. Моли, ако съдът отмени присъдата на Окръжния съд по отношение на подсъдимия П. М. за деянието относно отнемането на паричната сума в размер на 5 384.23 лв., собственост на „Интерснак България“ ЕООД, за периода 03.03.2017 г. - 06.03.2017 г., да уважи гражданския иск така, както е предявен. Моли да бъде потвърдена присъдата в частта, с която подсъдимият З. И. е осъден да заплати на „Интерснак България“ ЕООД сумата в размер на 5 384.23 лв., заедно със законната лихва от деянието до изплащането □. Претендира присъждане на направените в съдебното производство пред Апелативния съд разноси, съгласно списък с разноси, ведно с доказателства за извършването им, който представя.

Защитата на подс. И. – адв. Р. заявява, че поддържа жалбата, като се присъединява към допълнителната жалба на адв.К.. Твърди, че събраните в досъдебното и съдебното производство доказателства не установяват по несъмнен начин авторството на инкриминираното деяние в лицето на двамата подсъдими. Сочи, че първостепенният съд е тълкувал едностранчиво доказателствените материали по делото, от които не може да се изведе заключение за участието на подсъдимите, в което и да е от разгледаните престъпления. Счита, че присъдата е в грубо несъответствие със събраните доказателства и установените въз основа на тях фактически обстоятелства, а заключението на съда, че наличните доказателства установяват по несъмнен начин авторството на инкриминираните деяния в лицето на З. И. е неправилно и необосновано. Относно кражбата от служебни помещения, собственост на фирма „Деметра Ритеил“ ООД първоинстанционният съд е приел, че са налице обективни веществени доказателства, а именно откритото на местопрестъплението електрическо фенерче, стъпкова следа, намерена върху коженото тяло и одорологична следа. Навежда довод, че тези веществени доказателства не са събрани по надлежния ред. Твърди, че никъде в протокола за оглед не е отразено, как и по какъв начин е иззета тази стъпка, като това не е установено поради отказ на съда да разпита поемните лица. Сочи, че при предявяване на веществените доказателства видели върху иззетата с желатиново фолио стъпка етикет с дата 06.03.2017 г., номер на ВД и подписи на всички участващи лица при огледа и че стъпката е иззета от стол във фойето, но това не било описано в самия протокол за оглед, нито в постановлението за назначаване на експертиза, като в самата експертизата се споменава номер на веществено доказателство с подписи на

лицата присъствали на огледа. Пзовава се на заявеното от вещото лице в съдебно заседание на 17.02.2020 г., на стр. 8, че вещественото доказателство му е предоставено така, както го е описал, в опакован вид, на ръка. Сочи, че не става ясно, кога и как е поставен този етикет върху това вещественото доказателство, което събужда сериозни съмнения дали същото не е манипулирано. По отношение на намерената на местопроизшествието трасологична следа, чието изземване е закрепено в огледния протокол, заявява, че на самостоятелно основание не съставлява годно доказателство, тъй като следата не е установена по предвидения в процесуалния закон ред, чрез закрепването □ в годен източник на доказателствени средства, като съдът не е дал отговор на това възражение в мотивите. Относно черното фенерче с намерен ДНК профил на подс.И., заявява, че същото е описано надлежно точно на тази страница, която буди съмнение, че е дописана, поради което същото не може да бъде приобщено към доказателствения материал, тъй като е иззето в нарушение на изискванията на НПК. Сочи, че при предявяване на фенерчето ясно се вижда етикет с номер на ВД, подпис на поемни лица и дата 07.03.2017 г., т.е. един ден след огледа на местопроизшествието. Изразява съмнение дали на следващия ден отново са били призовани поемните лица, за да подпишат този етикет и защо едното вещественото доказателство е описано на дата 6 март, а на другото има поставена дата 7 март. Твърди, че и двете не са описани в протокола за оглед. Навежда довод, че съдът не е дал отговор и на тези възражения на защитата. Твърди нарушено право на защита, тъй като съдът не е допуснал до разпит поемните лица, като по този начин възраженията и съмненията са останали неизяснени. Сочи, че следва да се изключат от доказателствената съвкупност, поради допуснатите процесуални нарушения на правилата визирани в чл. 155 и чл. 156 НПК, както и протоколът за оглед от доказателствените източници, използвани за събиране на доказателства в наказателното производство, водено срещу З. С. И. . Относно одорологичната следа, излага доводи, защо същата не следва да се цени като доказателство, тъй като неправилно е разпитано лицето Ф. като вещо лице, а не в качеството му на свидетел, каквото всъщност той притежава, като това е в разрез с процесуалните норми и постановената по въпроса съдебна практика. За кражбата от офиса на „Спиди“ сочи, че находките, които свързват подс. И. с извършената кражба са одорологична следа и ДНК материал върху две бутилки с кислород. За одорологичната поддържа изложеното по - горе, а относно бутилките заявява, че в протокол № 18/ДНК-14 вещото лице Петя Минчева е записала, че двете бутилки са □ предадени от разследващия полицаи опаковани в черни полиетиленови торби, с етикет за вещественото доказателство, с описание и подпис на вещо лице и две поемни лица. В протокол от 18.02.2020 г., на стр.7, същото е заявило, че винаги се запазва етикетът с подписи, независимо дали ще се запази цял или ще се разкъса при отварянето, защото там са подписите на вещо лице и поемни лица и трябва да бъдат върху опаковката. Сочи, че при предявяване на вещественото доказателство два броя бутилки със състен въздух се вижда, че те са в черни поелиетиленови торби с етикет вещественото доказателство, номер, подпис и дата 14.06.2018 г., т.е. шест месеца след извършване на огледа на местопрестъплението, като за тази дата 14.06.2018 г. няма съставен протокол за оглед на веществени доказателства. Твърди, че на това местопрестъпление е имало и други

предмети, вещи, инструменти, които са спомогнали за взломяване и разбиване стената на офиса, но неясно защо, тези предмети не са подложени на експертиза, а само двете бутилки със сгъстен въздух. Защитата твърди, че тези възражения са направени и пред първата инстанция, но не са получили отговор. Относно свидетелите с тайна самоличност, се позовава на практиката, съгласно която тези доказателства са с много ниска степен на достоверност, първо защото те не могат да бъдат сигурна доказателствена основа, тъй като не се намират в синхрон помежду си, а въвеждат съпричастието на други лица, за които по делото няма обвинение, и второ, поради забраната по чл. 124 НПК, доколкото тези показания съдържат някакви доказателства в подкрепа на обвинението. Твърди, че показанията на анонимни свидетели не могат да са достатъчни за постановяването на осъдителна присъда. Сочи, че същото се отнася и до свидетелските показания на полицейските органи, като общото при всички показания, давани от страна на полицейски служители е препращането им към оперативна информация, получена именно от свидетели с тайна самоличност или други неизяснени източници. Навежда довод, че съдът неправилно е приел за достоверно твърдението на свидетеля П., че „подсъдимите при взломяване на каси използват топлорежещи инструменти и имат умения за това“, както и притежавали техника за заглушаване на охранителни системи, тъй като по делото няма събрани доказателства в подкрепа на тези твърдения. Оспорва изводите на съда, че дейците са използвали специални умения и апаратура, за да заглушат сигнала подаван от охранителната система към оператора, поради липса на подкрепа в събраните доказателства. Оспорва разпознаването на подс. И. от свидетелите П. и Б.. Твърди, че в разкриването на две от кражбите, за които е обвинен подс. И. са участвали едни и същи полицейски служители - П., Б., Т., поради което изразява несъгласие с мотивите на съда, че по четирите кражби са работили различни полицейски служители от различни полицейски управления. Оспорва извода на съда, че с увлечението на подс.И. по хазартни игри се доказват част от мотивите и подбудите за извършване на тези деяния, тъй като от показанията на свидетелите Г. и Н. в съдебно заседание относно този факт става ясно, че подс.З. И. наистина е посещавал игрални домове, но не толкова често и не е играел с големи суми пари. Счита, че всички тези доказателствени средства в никакъв случай не са достатъчни да обосноват по несъмнен и категоричен начин авторството на деянието. По отношение на третата кражба на цигари от склад в гр. Айтос твърди, че съдът отново се позовава изцяло на показанията на полицейските служители. Същите твърдят, че са наблюдавали лично и възприели подсъдимите с чували с цигари, предмет на кражбата, имали са отново оперативна информация, че подсъдимите ще извършват кражба на територията на гр. Айтос, но не ги задържат дори за рутинна проверка. Същите са правили негласно наблюдение, следили онлайн камерите на АПИ, проследили колите на подсъдимите, разпознали ги, но ги оставили в крайна сметка да извършат кражбата. Изложеното се сочи в подкрепа на твърдението, че е налице съмнение относно достоверността на показанията на полицейските служители. Навежда довод, че не е доказано по един ясен и категоричен начин, кой е авторът на престъпленията, както и че подсъдимият е осъществил престъпленията, за които е предаден на съд. Защитата твърди, че от събраните по делото доказателства в досъдебна и съдебна фаза, а именно свидетелски

показания, експертизи, разпознавания, се установява по категоричен и несъмнен начин единствено и само, че има извършени престъпления кражби по смисъла на НК, но не е установено и не се доказва по един безспорен начин, че именно подсъдимите И. и М. са извършители на тези престъпления. Въз основа на изложените съображения счита, че подс.З. И. следва да бъде оправдан изцяло по повдигнатите му обвинения, на основание чл. 304 НПК, тъй като обвинението не е доказано по несъмнен начин. Намира, че постановената присъда е неправилна, постановена в нарушение на основни принципи на процесуалния и материалния закон, поради което моли съда да уважи настоящата жалба и да признае подс. И. за невиновен в извършване на вменените му с обвинителния акт деяния.

Защитата на подс. М. - адв. К. заявява, че поддържа както становището на адв. Р., така и изложеното в жалбата. Моли, да не се уважава протеста на Окръжна прокуратура, като счита, че са налице всички основания за оправдаване на подс. М., тъй като обвинението срещу него не е доказано по безспорен и несъмнен начин. Навежда довод, че след като полицейските служители регистрират кражбите, предмет на четирите пункта на обвинителния акт, минават повече от 80 дни преди те да имат някаква конкретика по отношение на извършителите, едва след обиска в жилището на подс. М. на 05.06.2018 г. Твърди, че полицейските служители са го понабили, сложили са му една торба на главата и са имали чудесната възможност да вземат достатъчно ДНК материал от него. Застъпва тезата, че този ДНК материал е пришит по отношение на намерените улики, т.е. уликите не са били намерени с това ДНК, когато са били иззети от съответните кражби. Сочи, че след като се сдобиват с неговото ДНК, почва съчиняването на обвинителната теза и подкрепянето □ с доказателствен материал. Твърди, че не са били допуснати въпроси на защитата към анонимните свидетели. По отношение на показанията на полицейските служители, заявява, че същите свидетелстват за наблюдението си на извършването на кражбите, но нито един предмет от всичките кражби не е открит при нито един от двамата подсъдими. При такава ситуация същите не са задържали съответния извършител с отнетото имущество, поради което намира тези показания за скалъпени. Сочи, че тези свидетели са били очевидно подготвени, тъй като, изброяват номерата на автомобилите на подсъдимите, кой, кога, от къде е минавал, като такава блестяща фотографска памет е меко казано съмнителна. По отношение на подс. М., твърди, че не може да се придава някаква доказателствена тежест на одорологичното изследване, което го свързва с едно от деянията, тъй като същото не е експертиза. Намира, че с изброения кръг от доказателства и доказателствени средства, които са използвани по отношение на обвинението, се изчерпва цялата пълнота на обвинителния акт. Липсват други сериозни доказателства, които да бъдат анализирани. Счита, че обвинението не е доказано по безспорен и несъмнен начин, поради което моли съда да оправдае подс. М. по така повдигнатото му обвинение. Алтернативно, ако не приеме защитните тези, моли делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на съда, тъй като по време на разглеждането му са допуснати огромен брой процесуални нарушения, довели до нарушаване правото на защита - отказ да се разпитат поемни лица и да се допуснат въпроси по отношение на анонимните свидетели. Моли за решение в посочения смисъл.

В личната си защита подс. И. заявява, че поддържа казаното от неговия защитник. Твърди, че и по четирите пункта в протоколите не е спазено изискването на чл. 161 от НПК, не е доказано, че двамата с подсъдимия М. са ходили да наблюдават обектите, че са имали предварителен сговор и за четирите обекта, както и че не е налице заглушаване със СОР, тъй като служителите на СОР винаги са пристигали. Моли съда да измени мярката му за неотклонение, тъй като пледира, че е невинен.

В личната си защита подс. М. оспорва твърдението на полицаите, че са изнасяли цигари от партерно помещение в Меден Рудник, тъй като там не е направен нито един път обиск и претърсване. Оспорва одорологичното изследване като доказателство, че в офиса на „Спиди“ е намерена негова миризма и това доказвало, че той е бил вътре. В тази връзка сочи, че след като в заложната къща също са взимали миризми и същото това куче и тоя експерт казва, че там е нямало негова миризма, по тая логика това е доказателство, че не е бил в заложната къща. Оспорва показанията на анонимните свидетели и полицейските служители, тъй като информацията им е от едни и същи източници. Оспорва като доказателство показанията на св.Ш. Ш. от досъдебното производство, защото е извършвал по същото досъдебно производство разследващи действия. Твърди, че същият е разпитвал свидетели от заложната къща, а същевременно в съдебно заседание съдът го разпитва като свидетел. Соци двете манипулирани веществени доказателства с негов ДНК материал от полицаите от РУ в Айтос. Твърди, че на всички досъдебни производства едни и същи полицаи от ОДП-Бургас стават свидетели по четирите обвинения и разследващият полицай А. К., която обединява четирите досъдебни производства, лично 76 дена след огледа на местопроизшествие и три дена по-късно след влизането на полицаите в дома му, взимайки му кръв, изпраща същата кръв за изследване в ДНК лаборатория. Твърди, че управителят от заложната къща в съдебно заседание от 19.05.2020 г., стр. 7 е заявил, че въпросната отвертка с негов ДНК, била тяхна и той лично я ползвал скоро преди обира на заложната къща. Соци, че ако управителят е ползвал тази отвертка, по нея е щяло да има много повече ДНК от управителя Р. Д. и много малко от него. В тази насока се позовава на ДНК експертизата, в която експертът не твърди наличие за второ ДНК по отвертката. Не е установено според подсъдимия, за какво я е ползвал тази отвертка, тъй като от нея няма нито една оставена следа по нещо развито в заложната къща. Соци, че на поемното лице от заложната къща св.Сивев не са му разяснили правата и задълженията, които има по време на огледа в заложната къща. Твърди, че по делото има постановления, от които се вижда, че разследващият полицай А. К. искала от Специализираната прокуратура да им повдигне обвинение, включително и на Д. М., но прокурорът от Специализираната прокуратура отказва. Твърди, че към този момент бургаските полицаи искат да набутат и Д. М., независимо че знаят, че той, З. и Д. нямат нищо общо с тези престъпления. Навежда довод, че полицаите искат от Специализираната прокуратура, на основание на двама анонимни свидетели и няколко подхвърлени ДНК срещу него и З. И. да обвинят тримата, но Бургаската окръжна прокуратура не е дала вяра на анонимните свидетели, че Д. М. също е участвал в ударите, за които свидетелстват анонимните свидетели и в които обори са обвинени с подс.И.. Навежда довод, че не е открит ДНК материал от Д. в заложната къща, за

която анонимните свидетели казват, че тримата са я обрели и Д. няма обвинение, а З., който също няма ДНК в заложената къща, има обвинение. Това според подс. М. показва, че Бургаската окръжна прокуратура не вярва на анонимните свидетели, тъй като изключва Д. като обвиняем. Сочи показанията на управителя Р. Д. на заложената къща, който в съдебно заседание от 07.01.2020 г. е казал на негов въпрос „какви технически инструменти имате в заложената къща“, „имаме лупа, други технически инструменти нямаме“ и после добавил „имаме и камък за търкане на злато“. При следващия разпит същият свидетел на 19.05.2020 г. е казал, че разпознава отвертката, че била тяхна, че имали инструменти, които били в някакъв шкаф и че той лично и другите работели, като се налагало с тая отвертка. Твърди, че този свидетел е бил наговорен да излъже, че отвертката е на фирмата, за да подкрепи обвинението. В тази насока оспорва разпознаването на отвертката от този свидетел в съдебно заседание, тъй като същата била опакована и нищо от нея не се виждало. Заявява, че не е участвал при извършването на кражбите, нито има някаква съпричастност към тях. Моли да бъде признат за невинен по повдигнатите му обвинения. Придържа се към казаното от защитника му, смята, че доказателствата срещу него са косвени и непълни и не могат да обосноват такава сериозна присъда, като исканата от прокуратурата. Моли да бъде оправдан, тъй като на практика за първите две обвинения липсват каквито и да е доказателства, за вторите две доказателственият материал е манипулиран и косвен. Сочи, че стремежът на полицията за висока разкриваемост не може да бъде оценен на десет години лишаване от свобода за него, както иска прокуратурата. Твърди, че няма нито едно пряко доказателство и не е открит нито един откраднат предмет по четирите пункта на обвинението.

В последната си дума подс. И. заявява, че желае да бъде оправдан.

В последната си дума подс. М. желае да бъде признат за невинен.

Бургаският апелативен съд, след като се запозна с доводите изложени в протеста на прокурора и във въззивните жалби на подсъдимите и техните защитници, изслуша становищата на страните в съдебно заседание и анализира приложените по делото доказателства в тяхната съвкупност и поотделно, провери атакуваната присъда, както по отношение оплакванията на жалбоподателите, така и служебно изцяло, съгласно разпоредбата на чл.314, ал.1 от НПК, намира протеста на прокурора за частично основателен досежно претендираната явна несправедливост на наложените наказания, а въззивните жалби за неоснователни.

Бургаският окръжен съд при стриктно спазване на съответния процесуален ред, е изследвал всички относими към предмета на доказване обстоятелства. Анализирал е обстойно и задълбочено събраните в хода на ДП и приобщени по време на съдебното следствие доказателства, както в тяхната съвкупност, така и поотделно. Обективно, всестранно и пълно е изяснил фактите по делото и след правилна преценка на съвкупния доказателствен материал, обосновано е приел за установена следната фактическа обстановка:

Безспорно е установено по делото, че в периода от 18.00 часа на 03.03.2017г. до 07.30 часа на 06.03.2017г. е проникнато в служебни помещения, находящи се в гр.Бургас, ул. „Янко

Комитов" № 20 А, собственост на „Деметра Ритеил" ООД, като едно от тях е ползвано под наем и от "Интерснак България" ЕООД, гр.София. В сградата е проникнато, чрез разбиване на рамката и заключващия механизъм на прозорец от ПВЦ дограма, на помещение на „Деметра Ритеил" ООД, ползвано от управителя - св.А. Н.. Вътрешното разпределение се състояло от четири офиса, разделени с ПВЦ прегради и обща зала. След като извършителят е проникнал през прозореца в първото помещение, е разбил вратата му и от там е достигнал до общото помещение. Последвало е проникване в още три служебни помещения, едно от които се ползва от "Интерснак България" ЕООД. В две помещения е проникнато като са взломени заключващите устройства на ПВЦ вратите с твърд предмет, а в едното, където е била взломената каса е проникнато, чрез разбиване плоскости на окачен таван. В общото помещение са се намирали два кожени фотьойла и кожен диван. Единият фотьойл е бил разположен в близост до входната врата и до помещението, в което се е намирала металната каса. От първото помещение, посочено по горе, е отнет лаптоп марка „Леново" модел "G50-80 i7" със сериен номер SPF093ESN на стойност 1176 лева (хиляда сто седемдесет и шест) и чанта за него марка „Титан" на стойност 90 лева (деветдесет) от владението на А. Н. Н., оперативен директор на фирма "Деметра Ритеил" ООД. След като е влязъл в офиса на "Интерснак България" ЕООД, извършителят се е натъкнал на метална каса, която е стояла свободно под бюро. Чрез изкривяване на металната вратата на касата е изкъртен заключващият механизъм. В касата е имало оборотна паричната сума от 5384. 23 лева (пет хиляди триста осемдесет и четири лева и двадесет и три ст.), собственост на фирма "Интерснак България" ЕООД, гр.София, която е отнета от владението на материално отговорното лице Г. Н. Б.. За фиксиране на описаната фактическа обстановка е бил извършен оглед на местопроизшествието на 06 март 2017г., т.3, л.30-33 от ДП. Към протокола за оглед е изготвен фотоалбум. При огледа са иззети, стъпкова следа от кожен фотьойл, електрическо фенерче и одорологична следа от взломената каса. Решаващият съд е приел, че посоченото деяние е осъществено от подсъдимия З. И., тъй като за съучастническа дейтелност от страна на другия подсъдим П. М., прокуратурата не е представила никакви доказателства.

Подсъдимите М. и И. решили в съучастие, като съизвършители да извършат кражба от офиса на фирма „Спиди" АД, находящ се гр. Бургас - Северна промишлена зона, в района на „СО МАТ". За целта провели предварително проучване на обекта, известно време преди деянието, като били облечени в работно облекло на фирмата. След това за времето от 20.40ч. на 18.01.2018г. до 09.50ч. на 19.01.2018г., са извършили кражбата. В касовото помещение на административната сграда на „Спиди“ АД, подсъдимите проникнали, като са пробили отвор с размери 45 на 50 см. в стена изградена от тухли. Вътрешната страна на стената била изолирана с гипсокартон. След направата на отвора в стената, е елиминирана сигнално охранителната техника на сградата. Подсъдимият М. заглушавал охранителната система със специално устройство, а подсъдимият И. влязъл през отвора в помещението. След проникване в касовото помещение, била открита неподвижно закрепена метална каса, състояща се от две отделения - в горната част метално чекмедже, заключващо се с ключ и под него долна част, която се затваря с метална врата и се заключва с код. Работата с касата

била, като в чекмеджето се поставяла оборотната сума, която след това падала в долната част на касата, която е заключена и затворена с масивна врата. Този механизъм обаче не работил по време на деянието и оборотната сума, предмет на кражбата, останала в чекмеджето на касата. Ключът за чекмеджето на касата се съхранявал в бюрото на едната касиерка. Подсъдимият И. обезвредил охранителната система изтръгвайки хранващите кабели, след което в помещението влязъл и другият подсъдим. Подсъдимите обаче не разкрили охранителната камера и действията им били записани. Диск от камерата е приложен като доказателство по делото. Двамата били с маски и ръкавици. След като намерил ключа подсъдимият И. отключил металното чекмедже на касата. Оттам подсъдимите отнели парична сума в размер на 5322.14 лева (пет хиляди триста двадесет и два лева и четиринадесет стотинки) от владението на Г. С. Т. и собственост на „Спиди“ АД. След това подсъдимите се опитали да отворят и долната част на касата, чрез изрязване на част от металната врата в областта на заключващият механизъм с помощта на апарат за газопламъчно рязане на метали. По делото е установено, че едната от бутилките на апарата е закупена от двамата подсъдими на 05.01.2018г. от представителството на „СОЛ“ България, намиращо се в гр. Бургас ул. „Индустриална“ № 47, складова база „Корал 21“. Бутилката била пълна с медицински кислород, като на 16.01.2018 г. е била отново заредена от същото място и отново с кислород. Долната част на касата, която подсъдимите не успели да отворят, била празна. При извършения оглед на местопроизшествието - т.2, л.16-18 от ДП, бил изготвен фотоалбум, иззети били веществени доказателства - метални бутилки с прикрепени към тях маркучи, листи хартия с отпечатани стъпки на тях и одорологични следи пред касата.

На 19.03.2018г. подсъдимите М. и И. са направили предварителен оглед на склад за хранителни стоки, алкохол и тютюневи изделия, намиращ се в гр.Айтос на ул."Х.Д."№7. Подсъдимите в съучастие, като съизвършители, за времето от 17.00ч. на 20.03.2018г. до 07.00ч. на 21.03.2018г., са извършили кражба от складово помещение на „П. ЕВГ“ ЕООД, находящо се в гр.Айтос, обл.Бургас, на ул.,„Хаджи Д." №7. До местопрестъплението двамата се придвижили с лек автомобил „*** *****“, управляван от подсъдимия И.. Складът се намирал в жилищна сграда на посочения адрес. Във вътрешността на сградата подсъдимите проникнали, като разбили заключващия механизъм на входна врата, от където са влезли навътре в котелно помещение. В самия склад подсъдимите проникнали, като разбили граничната стена между това помещение и склада. Стената била изградена от един ред тухли. Направен бил отвор с размери 57 x 41см. След това била обезвредена сигнално охранителната техника на склада, чрез прекъсване на кабелите. Около 02.05 часа на 21.03.2018г. сигнално охранителната техника е задействана. От охранителната фирма „АБС Солюшън“ са изпратили патрул, който е действал съгласно указанията, но не е констатирал нередности в обекта. В резултат на деянието са отнети паричната сума от 5371 лева; цигари на обща стойност 9292.50 лева; бутилки с алкохол на обща стойност 750.50лева и 38 бр. шоколад „Милка“ на стойност 66.12 лева, като всички вещи на обща стойност 15 480.12 лева от владението на Е. Г. П. , ЕГН ***** - собственик и управител на „П. ЕВГ“ ЕООД. Предметът на престъплението е изнесен, като са използвани бели сезалови чували.

Подробно артикулите предмет на кражбата са цигари: 30 кутии цигари „Ротманс 100", на стойност 142.50 лева; 30 кутии цигари „Мерилин слим blue" на стойност 141.90 лева; 40 кутии цигари „Виктори делукс" на стойност 202 лева; 70 кутии цигари „Карелия 100 blue" на стойност 339.50 лева; 60 кутии цигари „Виктори", синьо на стойност 297 лева; 20 кутии цигари „Виктори силвър" на стойност 99 лева; 30 кутии цигари „Давидов слимс" на стойност 157.80 лева; 10 кутии цигари „Ротманс слимс" на стойност 46.50 лева -140 кутии цигари „ММ слимс" на стойност 707 лева; 60 кутии цигари „Ева blue;" на стойност 303 лева; 10 кутии цигари „Дънхил слимс" на стойност 55 лева; 20 кутии цигари „Уинстън 100, червен" на стойност 95 лева; 60 кутии цигари „Марлборо, red" на стойност 319.20 лева; 130 кутии цигари „Горна Джумая 100" на стойност 656.50 лева; 40 кутии цигари „LM, blue" на стойност 190.40 лева; 60 кутии цигари „Горна Джумая 80мм" на стойност 297 лева; 20 кутии цигари „Уинстън плюс" на стойност 97 лева; 20 кутии цигари „Средец минима" на стойност 99 лева; 90 кутии цигари „ММ 100" на стойност 454.50 лева; 140 кутии цигари „Ева", жълти на стойност 707 лева; 20 кутии цигари „LM, red" на стойност 95.20 лева; 110 кутии цигари „ММ, 80 мм" на стойност 544.50 лева; 40 кутии цигари „Марлборо файнд тъч" на стойност 194.80 лева; 20 кутии цигари „Парламент 80, аква блу" на стойност 126 лева; 50 кутии цигари „Давидов класик" на стойност 280 лева; 170 кутии цигари „Кинг, 80мм, червен" на стойност 790.50 лева; 20 кутии цигари „Карелия слимс" на стойност 96.60 лева; 70 кутии цигари „Марлборо голд" на стойност 374.50 лева; 50 кутии цигари „Давидов голд" на стойност 280 лева; 90 кутии цигари „Кинг 100, червен" на стойност 427.50 лева; 30 кутии цигари „Ева, пинк" 30 кутии цигари на стойност 151.50 лева; 20 кутии цигари „Ротманс деми" на стойност 89 лева; 50 кутии цигари „Марлборо тъч" на стойност 242.50 лева; 10 кутии цигари „LM, red, 100" на стойност 47.60 лева; 30 кутии цигари „Марлборо 100 тъч" на стойност 145.50 лева всички цигари на обща стойност 9292.50 лева (девет хиляди двеста деветдесет и два лева и петдесет ст.) ; алкохолни напитки: 3 бутилки уиски „Джак Даниълс", 1л. на стойност 135 лева; 8 бутилки уиски „Джак Даниълс", 0,7л. на стойност 268 лева; 5 бутилки уиски „Джони Уокър, червено" 0,7л. на стойност 105 лева; 4 бутилки уиски „Джони Уокър, червено" 1л. на стойност 108 лева; 1 бутилка уиски „Джи Би" 0,7л. на стойност 19.50 лева; 5 бутилки водка „Царская" 1л. на стойност на стойност 115 лева всички на обща стойност 750.50 лева (седемстотин и петдесет лева и петдесет ст.); 38 бр. шоколад „Милка" на стойност 66.12 лева (шестдесет и шест лева и дванадесет ст.), всички вещи на обща стойност 15 480.12 (петнадесет хиляди четиристотин и осемдесет лева и дванадесет стотинки) лв..

При огледа на местопроизшествието е изготвен фотоалбум и са иззети вещественни доказателства, надлежно описани в протокола- т.4, л.10-33 от ДП.

Подсъдимият П. Й. М. , за времето от около 20.00ч. на 31.05.2018г. до 07.30ч. на 01.06.2018г. извършил кражба от заложна къща „Ш." стопанисвана от фирма „Прима 2000 - заложна къща" ЕООД, намираща се в гр.Айтос, ул.Б. № Преди да проникне в заложната къща около 00.24 часа на 01.06.2018г. подсъдимият срязал кабела, доставящ интернет сигнал, на място извън помещението на заложната къща. В помещението на заложната къща е проникнато, като е разбита тухлена стена и е направен отвор с размери 50 х 42 см. След

проникване в заложената къща, е обезвредена сигнално охранителната техника. Взето е DVR записващо устройство, за което служителите във фирмата са имали отдалечен достъп. Алармената система представлявала съвкупност от датчици - обемни, звукови и шокови. Кутията на алармената система била монтирана вътре в заложената къща. От данните на алармената система е направен извод, че проникването в обекта е извършено в интервала между 23.02 часа на 31.05.2018г. и 01.02 часа на 01.06.2018г. След като влязъл в помещението на заложената къща, подсъдимият намерил две метални каси, в които се съхранявали златните и сребърни заложенни предмети. Той отворил касите, чрез използването на топлорежещ инструмент, като изрязал заключващите електронни устройства на вратите. От там отнел следните вещи: парична сума от 4 800 лева (четири хиляди и осемстотин лева); златни накити: Злато 14к/585 – 6508.85гр. – 338460.20 лв.; Злато 18к/750 – 74.11 гр. – 4954.99 лв.; Злато 20к/833 -13.28 гр. – 986.44 лв.; Злато 21.6к/900 – 199.27 гр. - 15987.43лв.; Злато 22к/916 – 342.01гр.- 27945.64лв.; Злато 24к/999 – 84.42гр. – 7525.20 лв.; Злато 8к/333 -1.43 гр. - 42.48 лв.; Сребро 500 -13.37 гр. – 13.37 лв.; Сребро 925 – 214.5 гр. – 429.00 лв..

Общата пазарна стойност в лева на златото и среброто, отнето от владението на А. Н. Д., управител на „Прима 2000 - заложна къща" ЕООД, по цени като употребявани накити към 31.05./01.06.2018г. е в размер на 396 344.75 лв. /триста деветдесет и шест хиляди триста четиридесет и четири лева и 75 стотинки/. Извършен е оглед на местопроизшествието, като е изготвен фотоалбум и са иззети веществени доказателства, надлежно описани - т.5, л.6-34 от ДП.

Съдът е приел, че по отношение на повдигнатото обвинение на подсъдимия И. за това деяние, прокуратурата не е представила убедителни доказателства за неговото авторство.

Така изложената фактическа обстановка решаващият съд е приел за установена въз основа на съвкупната и поотделна преценка на събраните по делото доказателства. Съдът е извършил подробен анализа на доказателствената съвкупност за всяко деяние поотделно, като е дал отговор на възраженията на подсъдимите и техните защитници.

По отношение на кражбата извършена за времето от 18.00 часа на 03.03.2017г. до 07.30 часа на 06.03.2017г. съдът обосновано е приел, че е проникнато в служебни помещения, находящи се в гр.Бургас, ул. „Янко Комитов" № 20 А, собственост на „Деметра Ритеил" ООД, като едно от тях е ползвано под наем от "Интерснак България" ЕООД, гр.София.

За да приеме, че посоченото деяние е осъществено от подс. И. съдът правилно е приел, че в подкрепа на обвинението са налице обективни веществени доказателства. Както пред настоящата инстанция така и пред решаващия съд подсъдимият И. и неговият защитник оспорват достоверността и годността на част от доказателствата по делото и доказателствените средства - иззетото като веществено доказателство черно метално фенерче, иззетата стъпкова следа и одорологичната следа.

Безспорно е установено, че на местопрестъплението са открити - черно метално фенерче, описано в протокола за оглед на местопроизшествието и надлежно фотографирано, както и стъпкова следа, намерена върху кожен фотьойл, в близост до мястото където е проникнато в един от офисите през пано на окачения таван / л.30 – 33, т.3 от ДП/.

Приобщеното фенерче е било обект на изследване от назначената ДНК експертиза №17/ДНК-51 /л.45-46, т.3, от ДП/, като видно от заключението на същата, по фенерчето е намерен клетъчен материал, произхождащ от подсъдимия И. и отговарящ на неговия ДНК профил. Заключението и разясненията на вещото лице са подробни и научно обосновани. Възраженията, че представеното веществено доказателство не е отговаряло на изискванията за етиктиране, още при изземването му по време на огледа, правилно са отхвърлени като неоснователни. В експертното заключение е отразено, че същото е получено в запечатан плик с етикет ВД №В1505, с подписите на поемни лица и длъжностно лице, според изискванията. В тази насока е и становището на ВЛ К. на л.313 на гърба от н.д.. Същата е заявила, че фенерчето е с подписи на поемни лица според изискванията. Пред въззивната инстанция се навеждат доводи от защитника на подс. И., че процесното фенерче е иззето в нарушение на изискванията на НПК, тъй като същото е описано на страница от огледния протокол, която буди съмнение, че е дописана, а при предявяване на това веществено доказателство датата на етикета е 07.03.2017г., т.е. един ден след провеждането на огледа, докато датата на етикета на ВД стъпкова следа е била от 06.03.2017г.. Не се отрича обстоятелството, че етикетът на ВД фенерче е с номер на ВД и подпис на поемните лица. В съдебно заседание пред първата инстанция подс. И. е направил възражение, че в огледния протокол фенерчето е било описано с друг химикал, не където трябва и това буди съмнение за дописване на протокола. Видно от протокола за оглед на местопроизшествие - л.30-33, т.3 от ДП, процесното фенерче е описано на стр. 2, на гърба, абзац първи, след което са изписани още два абзаца. Неоснователно е твърдението, че това описание е направено допълнително, не където трябва, като страницата била дописана, тъй като това описание не е направено накрая на страницата, а след него е налице описание и на още два обекта. Видно от съдържанието на протокола, възражения от присъстващите на огледа лица не са направени и същият е подписан от две поемни лица, специалист - технически помощник и полицейски орган. Отражено е, че са направени фотоснимки, видно от приложения към протокола фотоалбум, като е записано и че са иззети стъпка, одорологични следи и фенерче черно метално с размери 9/5 и с надпис „powerking“. Поставянето на дата на етикета на опаковката на съответното веществено доказателство е последващо огледа и изземването на ВД действие. Обстоятелството, че на етикета е поставена дата 07.03.17г. вместо 06.03.17г., когато е извършен огледа на местопроизшествието и изземването на вещественото доказателство не опорочава протокола за оглед, който е извършен в съответствие с изискванията на чл.156 от НПК. Посоченото веществено доказателство е било фотографирано, видно от приложения към протокола за оглед фотоалбум, след което запечатано с бланка за ВД В1505 подписана от поемните лица, в какъвто вид е предоставено с постановление за назначаване на ДНК експертиза от 07.03.2017г.- л.43, т.3 от ДП.

Фиксираната стъпкова следа е била обект на експертно изследване с трасологическа експертиза по Протокол №25/25.05.2017г. /л.93 - 94, т.3 от ДП/, като в съдебно заседание вещото лице е разяснило, че са налице индивидуални белези на предоставените маратонки за сравнителен анализ, които белези са свързани с походката на отделния индивид, която е строго специфична. Съгласно заключението по Протокол №25/25.05.2017г. на

трасологическата експертиза белезите дават възможност, да се установи, че предоставената за изследване трасологична следа от подметка на обувка иззета при оглед на местопроизшествие от офисните помещения на фирма „Деметра Ритейл“ ООД, е оставена от лявата подметка на предоставените за изследване чифт черни спортни обувки марка „Найк“ отговарящи по размер на №42, иззети при претърсване и изземване от 19.05.2017г. от адреса на З. И.. Маратонките са иззети по надлежния ред при претърсване в дома на подсъдимия И. на 19.05.2017г.и надлежно фотографирани /л.85 – 89, т.3 от ДП/, като правилно съдът е приел, че безспорно принадлежат на подсъдимия. Подсъдимият не е дал обяснения, нито е направил възражения досежно иззетите маратонки в протокола за претърсване и изземване. Правилна е преценката, че заключението на вещото лице е обосновано и компетентно. Обоснована е преценката, че следата върху фотьойла е оставена при стъпването върху него с цел достигане на съответното пано на тавана. Следата е иззета от специалист - технически помощник, чрез пренасянето ѝ върху желатиново фолио. Двете веществени доказателства са опаковани, етикирани и подписани от поемните лица. Неоснователно е възражението на подс. И. и неговата защита, че в протокола за оглед не е описано, по какъв начин е иззета стъпковата следа. Това възражение е неоснователно. Посочената непълнота досежно начина на изземване, не опорочава протокола за оглед, в който изрично е посочено, че е иззета 1бр. стъпка, намерена на кожен фотьойл с/у входната врата. Видно от постановлението за назначаване на трасологическа експертиза- трасологичната следа - отпечатък от подметка на обувка, е фиксирана чрез фотозаснемане, за което е приложен фотоалбум към протокола за оглед и иззета чрез черно (дактилоскопно) фолио при оглед на местопроизшествие. Вещото лице Стоянов в съдебно заседание е заявило, че желатиновото фолио му е било предоставено така, както е описал в експертизата, в запечатан плик- л.279 от н.д..

Иззети са и одорологични следи от взломената метална каса с Протокол за изземване / л.34, т.3 от ДП/, която при експертното изследване е дала резултат за съвпадение със сравнителната проба на подсъдимия И.. Следата на местопроизшествието е иззета с отделен протокол №033350 от 06 март 2017г./ л.34 и л.166, т.3 от ДП/ от технически помощник в присъствието на поемни лица. Правилно съдът е заключил, че това процесуално следствено действие е годно. Изследването на одорологичната следа е извършено от експерт при БНТЛ Бургас, като за целта е съставен протокол № 13 от 18.08.1917г. – л.163, т.3 от ДП. Сравнителните образци от тялото на подсъдимия са иззети принудително с разрешение на съдия по реда на чл.146, ал.3 от НПК. / л. 157,158, 160, т.3 от ДП/. Подсъдимият е направил възражения, че преди да бъдат иззети сравнителните образци е третирали съответните части на тялото си с омекотител, дезодорант и други летливи ароматни вещества, с цел да осуети изследването. Обосновано съдът е приел същите за неоснователни, като правилно е посочил, че при изземването им такива белези не са констатирани от съответния технически помощник и участващите в следственото действие. Експертното заключение дава категоричен отговор за съвпадение на одорологичната следа с тази от сравнителния образец, иззет от подсъдимия И.. В съдебно заседание от 18.02.2020г. вещото лице Ф. подробно е мотивирал заключението си, като обяснил технологията на изземване на сравнителните образци от миризма, както и на тази от местопрестъплението. Специалистът е отговорил на

въпросите на защитата, свързани с наличие на висока температура и влияе ли това на иззетата следа. Вещото лице е разяснило научните подходи при работа със следовото куче. В изследването са участвали две отделни животни, които са реагирали по един и същи начин на следата. Експертът е посочил, че при две животни процентът за грешка е нулев. Според него резултатът е стопроцентово достоверен. Вещото лице е разяснило, че миризмата на човешкото тяло е строго индивидуална за всяка отделната личност и се откроява при така наречения „букет от миризми“, диференциран метод за различаване на много миризми при наслойване в т.ч. и такива от други хора. Разяснил е, какъв е механизмът на оставяне на следи от мирис при допир до предмет, за колко време се запазват, какъв е надеждният способ за тяхното изземване и съхранение. Експертът е посочил, че материалът за изследване е бил предаден в стерилен буркан, запечатан със съответните протоколи и с етикет. Правилно съдът е посочил, че експертното заключение е категорично и непротиворечиво, извършено е от експерт, в чиято компетентност не са налице основания за съмнение.

Вярно е, че съгласно непротиворечивата съдебна практика на ВКС от последните години, одорологичните следи, иззети от мястото на престъплението, макар да имат веществен характер и по естеството си да са веществени доказателства, то сравнението им с телесните миризми иззети от заподозрени лица, чрез използването на обучени кучета, може да служи единствено за ориентиране на разследващите при формирането на версии за участниците в престъплението, но не и като доказателство в процеса за тяхното осъждане чрез ангажиране на одорологическа експертиза. В този смисъл е Решение №242/07.11.2019г. по н.д. №458/2018г. на ВКС, II н.о. Независимо от предназначението на мирисовите следи, иззети от взломената каса, да ориентират разследващите в дейността им, те кореспондират с доказателствата по делото - иззетите от местопрестъплението черно фенерче, върху което по експертен път е открит ДНК материал от подс. И., стъпкова следа, съвпадаща с тази на иззети негови маратонки, както и съответните процесуално следствени действия, при които са събрани, експертизите, които са направени по тях. Същите подробно са обсъдени от решаващия съд, като е направен обоснован и законосъобразен извод относно участието на подс. И. в това деяние.

Обосновано съдът е приел, че гласните доказателства дават информация относно предмета на престъплението, потвърждават установения с протокола за оглед механизъм на проникване в помещенията и разбиването на касата. Свидетелят Б. - регионален мениджър на фирма „Интерснак България“ ЕООД е посочил - л.165 от н.д., че е установил взлом през офиса на фирма „Деметра“, за разбита дограма, врата и проникване през окачения таван, в помещението ползвано от фирма „Интерснак“, за разбита каса, в която дружеството е съхранявало дневния оборот. Съобщил е, че в касата на дружеството е имало сума от 5384.23 лева, която е била отнета. Касата е била отворена чрез изкъртване на заключващия механизъм. Свидетелят Н. - оперативен директор на фирма „Деметра ритейл“ ООД е съобщил, че му е откраднат лаптоп „Леново“, с чанта за него, както и че е проникнато през прозореца, чрез разбиване на заключващия механизъм и чрез техния офис в останалите офиси. По делото са налични писмени доказателства, които кореспондират с показанията на

св.Н. - гаранционни документи за компютъра, издадени от търговската фирма. Назначената съдебна техническа експертиза е оценила вещите съответно на 1176 лева и 90.00 лева - общо 1266 лева. Общата стойност на отнетото имущество е 6650.23 лева. Правилна е преценката на съда, че гласните доказателства са непротиворечиви и обективни, като са в унисон с останалите доказателства по делото и със заключенията на съответните експертизи. Предвид изложеното съдът обосновава и приема за безспорно доказано, че подсъдимият И. е автор на деянието по този пункт на обвинението.

По обвинението, че подсъдимия М. е съучастник на подсъдимия И. в това деяние, съдът правилно е приел, че същото не е подкрепено от доказателствата по делото. Правилна е преценката, че анализът на доказателствата по делото не обосновава извод за наличие на съучастие с друго наказателно отговорно лице при извършване на деянието нито, че подсъдимият М. е участвал в деянието. Правилно съдът е заключил, че твърдението в обвинението, че деянието не е възможно да се осъществи само от едно лице, не е доказано по безспорен начин. Липсват достатъчно по обем доказателства за участието на подс. М. в посоченото деяние, като сходството в механизма на кражбата, с този на другите деяния, при които двамата подсъдими са действали като съизвършители и са признати за виновни, не може да обоснове признаването му за виновен. Обоснован е изводът, че оперативните данни по този въпрос, материализирани в докладни записки, не могат да бъдат ценени като годни писмени доказателства, тъй като не намират доказателствена опора. Подсъдимият М. в обясненията си се е позовал на алиби, че по време на извършване на деянието е бил във Варна, като е настоявал това да се установи чрез данни от местонахождението на мобилната клетка за този период, обслужвала телефона му. Съдът правилно е посочил, че не е в състояние да изпълни искането, поради ограничителния срок от шест месеца по реда на чл.159"а", ал.5 от НПК. Липсват данни за съпричастност на подс. М. към това деяние и в показанията на разпитаните анонимни свидетели.

По отношение на кражбата от офиса на фирма „Спиди“ АД, находящ се гр. Бургас - Северна промишлена зона, в района на „СО МАТ“ е извършен оглед на местопроизшествието, при който са иззети веществени доказателства /л.16 - 39, т.2 от ДП/. Процесуално следственото действие е извършено при спазване на законовите изисквания и съдът правилно го е ценил като законосъобразно осъществено, а изготвения протокол за годно доказателствено средство. Изготвен е фотоалбум. Иззети са два броя метални бутилки с маркучи, съответно описани и етикирани, елементи от топлорежеща система, стъпкови следи върху хартиени листи и одорологични следи пред метална каса. Бутилките са предадени за биологична експертиза, която е установила биологичен материал в областта на крана на едната /с бар код CLT 957/ и под крана на другата /с надпис релефен PERGOLA/. След експертно изследване Протокол №18/ДНК-14 от 29.01.2018г. /л.53-56, т.2 от ДП / е установено, че ДНК профилът на клетъчния материал по крана на бяла бутилка и областта под крана на червена бутилка - обекти 1.2 и 1.4, показва пълно съвпадение с ДНК профила на подс. З. И. и произхожда от него. В съдебно заседание вещото лице Минчева, на л. 278 от н.д. на въпроси поставени от защитата на подс. И., е уточнила, че ако предметът се пипа с ръкавици, може да бъде отнет клетъчен материал, но може и да бъде оставен такъв, който е

по ръкавиците. Обяснила е, че обектите са били опаковани в полиетиленови пликове, с етикети, които е описала и които винаги се запазват, дори да са разкъсани. Съдът с основание е приел заключението на вещото лице, като обосновано и компетентно. Посочените веществени доказателства са били описани в протокола за оглед на ВД от 14.06.2018г.- л.73, т.6 от ДП, в който по отношение на ВД 1.1- бяла метална бутилка, е посочено и обстоятелството, че с черен флумастер е написана буквата „И“, наред с останалите надписи и белези описани по нея. В този смисъл възражението на защитата, че на тази дата няма съставен протокол за оглед на ВД е неоснователно.

С одорологична експертиза Протокол №6/25.03.2019г. на вещите лица Ф. и Попов /л.50 - 51, т.8 от ДП/, е установена идентичност на одорологичните /мирисови/ следи иззети с Протокол за ИВД и ОС №0033404/19.01.2018г. - л.47, т.2 от ДП, при оглед на местопроизшествието на 19.01.2018г. в офис на фирма „Спиди“ пред касата и сравнителните образци иззети от и принадлежащи на подсъдимите И. и М.. Вещите лица в съдебно заседание са потвърдили своето заключение и отговорили на въпросите поставени им от страните по делото – л.282 от н.д.. Експертите подробно са обосновали и мотивирали заключението, когато на местопроизшествието са налични следи от повече от едно лице, като отново са се позовавали на „метода на букета“- диференциран метод за различаване на миризми при наслойването им от различни хора. В тази връзка вещото лице Попов е пояснило, че следователно куче може да подуши неограничен брой миризми. Процесуалните действия при изземване на сравнителните образци /л.47, т.2 от д.п./ са осъществени законосъобразно. Предвид изложеното по - горе за предназначението на мирисовите следи да ориентира разследващите в тяхната дейност, същите са дали информация за съпричастност на двамата подсъдими в извършването на деянието.

Съпричастността на двамата подсъдими към престъпната дейност съдът правилно е обосновал и с наличните гласни доказателства по отношение на иззетите като веществени доказателства метални бутилки за пренос на газ. Свидетелят Димчо Ламбов Д., работещ като пълнач във фирма „Сол България“ЕАД е разпознал бутилката с бар код CLT957, бяла на цвят с логото на фирмата, като е съобщил на л.227 от н.д., че същата е закупена на 05.01.2018г. от две лица от мъжки пол. Съобщил е още, че едното от лицата десет дни по - късно на 16.01. 2018г. е отишло отново във фирмата, за да зареди бутилката, която тогава свидетелят е маркирал с буква „И“. При проведено годно разпознаване по снимки, свидетелят е разпознал подсъдимите, като лицата закупили процесните бутилки. Макар по време на съдебното следствие свидетелят да не е разпознал подсъдимите, същият е потвърдил, че когато се е извършвало посоченото по горе следствено действие - разпознаване по снимки, ги е разпознал. Показанията на този свидетел са прочетени по реда на чл.281, ал.4, вр. ал.1, т.1 и т.2 НПК, като същият ги е потвърдил. С основание съдът се е доверил на прочетените показания на св. Д., поради кореспондирането им с останалите доказателства - наличното маркирано веществено доказателство - бяла метална бутилка и съобщения от свидетеля факт, че по принцип от този вид бутилки се купуват рядко, с което е обяснил спомена за възприятията си. Освен това показанията му на досъдебното производство са дадени на 24.01.2018г. – л.14, т.6 от ДП и на 25.01.2018г. на л.32, т.6 от ДП,

т.е няколко дни след закупуването, зареждането на бутилките и осъществяване на деянието, поради което същият е имал по - пресен спомен за случилото се. Свидетелят е посочил, че при зареждане на бутилката е трябвало да запише имената на собственика върху нея, но лицето, което го посетило казало да се запише само буквата „И“, като той записал с перманентен маркер тази буква в горната част на бутилката. В показанията си на досъдебното производство св. Д. е описал външния вид и предполагаема възраст на двете лица, които са закупили бутилките от него, като на 25.01.2018г. е извършил и разпознаване на лицата по снимки – л.33 – 40, т.6 от ДП. Същият е посочил подс. И. като лицето дошло повторно на 16.01.2018г. да зареди бутилката отново с медицински кислород, разпознал го по лицето, косата и устните, както и подс. М., като по- атлетичния от двамата мъже, като го разпознал по формата на лицето, косата, носа. Правилно решаващият съд е посочил, че св. Д. е разпознавал подсъдимите по снимки, а не при директно съпоставяне с други лица, тъй като към 25.01.2018г. те не са имали качеството на обвиняеми лица.

В подкрепа на обвинението относно тази кражба правилно са ценени и показанията на свидетел с тайна самоличност под №362, който е съобщил данни, че деянието е извършено от двамата подсъдими в съучастие.

Кореспондиращи с посочените доказателства са и показанията на свидетеля П. - полицейски служител, който съобщава, че познава много добре подсъдимите по повод работата си. Свидетелят е посочил, че при взломяване на каси подсъдимите ползват топлорежещи инструменти и имат специални технически умения и познания за това, че притежават техника за заглушаване на охранителни системи и се ползват от нея при осъществяване на деянията. Същият е съобщил, че по повод на конкретното деяние подсъдимите няколко месеца преди това са проучвали обекта, преоблечени като служители на фирмата. При преглед на записите от охранителните камери на обекта, свидетелят е разпознал по отделни признаци подсъдимия И. - по очите, носа, част от веждите, независимо, че е бил с маска. Свидетелят П. е установил фирмата, от която са закупени процесните бутилки и св.Ламбов, като лицето продало бялата метална бутилка на подсъдимите. Съдът правилно е кредитирал тези показания, тъй като същите кореспондират с показанията на св.Ламбов, анонимен свидетел №362, установеното при огледа на местопроизшествието и експертните заключения. Показанията на св.П. са в унисон и с показанията на св.Б. - полицейски служител, който също е работил по разкриване на кражби, в това число тази от офиса на „Спиди" и склада в гр.Айтос. Свидетелят Б. също е разглеждал записите от камерите и е разпознал подсъдимия И. по очите. Този свидетел посочва и начина на проникване в обекта по записите от камерите. Същият е съобщил, че от оперативна информация е установил, че подсъдимите предварително са проучвали обекта облечени в дрехи на „Спиди“. Заявява, че от специалистите и от самите разпечатки на СОТ е установил, че алармената система е била обезвредена чрез т.нар. „тапа“ - заглушаване на излъчването на СОТ с електронно устройство за обезвреждане на системата и изключване на алармата на „Спиди“. Правилна е преценката, че е допустимо този свидетел да възпроизвежда информация предадена му от други лица, като изнесените от свидетеля данни се подкрепят от останалите доказателства по делото, проверени и от експертните

заклучения. Правилно са ценени като достоверни и показанията на свидетелите Г., М. и Т.. Свидетелят Г.- зам. регионален мениджър в „Спиди“ описва механизма видян от запис на камерата, до която подсъдимите са нямали достъп, направата на прорез в гипс картоната, поставяне на заглушител върху централата, опит да се отвори сейфа с техническо средство за рязане на метал, намиране на ключ за горното чекмедже на сейфа, отварянето му и вземане на сумата предмет на престъплението. Същият свидетел сочи, че е узнал от специалистите по СОТ за т. нар. „тапа“, заглушител. Свидетелите М. и Т. – отчетник- касиер във фирма „Спиди“ установяват, че е имало дупка в стената, правен е опит да се отваря сейфа чрез горене, както и размера на предмета на престъплението, установен чрез касовата книга за липсващата сума от 5322.14 лева. Предвид изложеното правилно съдът е заключил, че процесното деяние е осъществено от двамата подсъдими в съучастие, тъй като е установено наличие на ДНК материал от подс. И. върху иззетите 2 бр.метални бутилки, одорологични следи, за които по експертен път е установено, че са оставени от двамата подсъдими, макар същите да имат насочващо и ориентиращо значение, налице е разпознаване на двамата подсъдими от св. Д., като лицата закупили процесните бутилки. В подкрепа на обвинителната теза са и коментиранияте свидетелски показания. В протокол за оглед на вещественото доказателство - компакт диск с надпис „Бургас Спиди - каса“, съдържащ видеозаписи на охранителните камери на фирмата /л. 100-108, т.6 от ДП/, подробно е описан механизма на извършване на престъплението.

Съдът е анализирал и доказателствата относно кражбата от складово помещение на „П. ЕВГ“ ЕООД, находящо се в гр. Айтос, обл. Бургас, ул.,*****. Правилно е посочил, че при огледа на местопроизшествието на 21.03.2018г. са открити и иззети веществени доказателства, някои от които имат пряко отношение към деянието, а други косвено. Изготвен е фотоалбум /л.10 -33, т.4 от ДП/. Правилно съдът е заключил, че това процесуално следствено действие е проведено при спазване на процесуалните правила и е надлежно документирано, въпреки възраженията на подс.М., че разследващите в един по - късен етап, при проведен обиск в дома му и след като са му нанесли побой са пренесли биологична следа /кръв/ върху определения като „метален детайл за пробивен инструмент с плосък връх“. Това възражение на подс. М. се опровергава от приложения на л.130 и сл., т.5 от ДП, протокол за претърсване и изземване на 05.06.2018г. в апартамент в ж.к. *****, обитаван от подс. М., в който на л.132 на гърба, същият е направил възражения, че главата му е била покрита за 10 минути да не вижда нищо, но не е направил възражения, че по същото време му е нанесен побой от полицаите и иззета негова кръв. Правилна е преценката, че иззетите веществени доказателства, са били обект на отделен процесуално годен оглед, надлежно документиран. С Протокол за оглед на ВД - л.73, т.6 от ДП от 14.06.2018г. върху металния детайл с плосък връх с дължина 25 см. С надпис RAIDER 14, в областта за захващане е установено червеникаво кафяво зацапване, което вещественото доказателство, наред с други е било предмет на ДНК експертиза. От експертното заключение по Протокол №18/ДНК-138 от 12.06.2018г. се установява, че тъмното петно по биологична характеристика е кръв, а от ДНК анализът се констатира, че същата произхожда от подсъдимия М., тъй като ДНК профилът на клетъчния

материал/кръв/ по металния накрайник за пробивна машина е идентичен с ДНК профила на подс. М. /л.6 – 8, т.8 от ДП/. В експертното заключение е посочено, че обектът е получен в запечатан с етикет за ВД полиетиленов плик, с описание и подписи на вещо и поемни лица, според изискванията. В съдебно заседание вещото лице К. е пояснила, че следата от кръв може да се запази с години, когато е налице годин ДНК материал- л.315 от н.д.. На експертно изследване са подложени и други веществени доказателства - бутилка от минерална вода, анцуг, което правилно е отчетено като белег за липса на избирателен и предубеден подход към ВД, в каквато насока са възраженията на подс. М. и защитата му за изземване на кръв от подсъдимия при нанесен му побой и поставянето ѝ върху посоченото веществено доказателство. Съдът с основание е приел експертното заключение на ВЛ К. за достоверно и обосновано.

На местопроизшествието са намерени празни бели сезалови чували - част от тях с надписи. Съдът правилно е приел, че тези чували имат отношение към предмета на доказване като косвени доказателства, тъй като видно от показанията на св. Ж., когато е бил на пост, за да наблюдава помещение в бл.604 в „к-с М.Рудник“, подсъдимите са пренасяли цигарите в сезалови бели чували. Същият е съобщил, че е видял в един от чувалите носени от подс. М., цигари марка „Ева“, жълти на цвят – такива, каквито е имало между отнетите от склада. Този свидетел е съобщил още, че по повод на служебните си задължения е установил от системата на АПИ, през наблюдателния пункт на кв."Ветрен", движение на автомобила „Сеат Ибиза“ през инкриминирания период, управляван от подсъдимия И. по посока на гр.Айтос. Правилно съдът е ценил като достоверни показанията на този свидетел, тъй като същите кореспондират с останалите доказателства и показанията на св.А. Т.. Свидетелят А. Т. - полицейски служител, е заявил на л.166-167 от н.д., че лично при извършване на оперативно наблюдение, вечерта на 20.03.18г. в района на кръстовище в гр. Айтос, от близко разстояние е възприел подсъдимите М. и И. в управляван от подс.И. автомобил „*** *****“. По повод служебните си ангажименти свидетелят е заявил, че отлично познава подсъдимите по външен вид, поради което съдът с основание е приел за достоверни показанията му, свързани с факта на разпознаването им в автомобила, независимо от възражението на подсъдимите.

Съдът е дал отговор на възраженията на подсъдимите, свързани с липсата на действия по задържането им от полицейския служител, който е установил, че предметът на кражбата е пренасян от тях, като правилно е приел за логични и достоверни показанията на свидетеля, който подробно е обяснил, че не е предприел действия по задържането, защото не е имал такова разпореждане. Обосновано съдът е заключил, че показанията на св.Б. – л. 226 от н.д., имат отношение и са в унисон с останалите гласни доказателства, касаещи анализа на движението на автомобила управляван от подсъдимия И. през инкриминирания период. Правилно съдът е приел показанията на посочените свидетели - полицейски служители, за достоверни, обективни и относими към предмета на доказване. Същите кореспондират помежду си и с останалите доказателства по делото. С основание съдът е ценил и показанията на свидетелите Р. А. и К. Н. - служители на охранителната фирма обслужваща склада в гр. Айтос, като правилно е приел, че същите имат отношение към установяване

приблизителното време на кражбата. Правилна е преценката, че начина на извършване на деянието - разбиване на стена, на заключващи устройства и обезвреждане на охранителната система, съвпада с този при извършване на другите деяния от подсъдимите. Свидетелят Е. П., управител и собственик на „П. ЕВГ“ ЕООД - л.162 от н.д., е установил вида и размера на откраднатите вещи и пари от обекта, че е проникнато от отвор в стената на общо помещение в сградата, а дежурните от СОТ са му обяснили, че е даден сигнал за нарушение на системата в 02.00 часа на 21.03.18г., но при посещение на обекта са установили, че всички входове, които имат достъп до помещението са били непокътнати. Същият е съобщил, че е установил по земята в обекта парчета от таблото на охранителната система и липсата на аларма. Назначената съдебна оценъчна експертиза е установила стойността на откраднатото имущество по пазарни цени. Посоченото заключение правилно е прието за обосновано и компетентно извършено. Анализираните доказателства по делото кореспондират и с показанията на анонимните свидетели с идентификационен № 362 и №364, дадени на л.332-333 от н.д., съгласно които двамата подсъдими са извършили и кражбата на цигари и алкохол от склада в гр.Айтос, която е трябвало да стане през м. март 2018г..

Правилно съдът е заключил, че подс.М., за времето от около 20.00ч. на 31.05.2018г. до 07.30ч. на 01.06.2018г. е извършил кражба на пари, златни и сребърни бижута от заложна къща „Ш.“, стопанисвана от фирма „Прима 2000 - заложна къща“ ЕООД, намираща се в гр.Айтос, ул.Б. № В подкрепя на този извод съдът правилно се е позовал на данните от извършения оглед на местопроизшествието по предвидения в закона процесуален ред, който е надлежно документиран и изготвения към него фотоалбум /л.6-34, т.5 от ДП/. Правилна е преценката, че при неговото извършване и документиране не са налице процесуални нарушения, които да квалифицират следственото действие като незаконосъобразно. Иззети са вещественни доказателства, които в последствие са били обект на биологични експертизи. Видно от ДНК експертиза – Протокол 18/ДНК-136, л. 202- 205, т.5 от ДП, по едно от веществените доказателства, отбелязано в протокола за оглед под № 19 - отвертка с пластмасова жълто черна дръжка /№11 по описа към делото/, обект №9 в експертизата, е установен ДНК профил на клетъчен материал идентичен с ДНК профила на подсъдимия М.. Подсъдимият оспорва това веществено доказателство, като пред първата инстанция твърди, че същото е иззето от дома му при обиск на 05.02.2018г. и е подхвърлено на местопроизшествието от полицейски служители, с цел да обосноват обвинението срещу него, а пред въззивната инстанция, че това е станало на 05.06.2018г.. В подкрепа на това свое възражение подсъдимият е посочил, че вещественото доказателство е описано последно в протокола за оглед, поради което се касае за по - късно дописване на същия. Тези възражения са неоснователни, тъй като изписването на знака Z на всяка празна страница от протокола за оглед или на останалата празна част от страницата, непосредствено след изписан текст, видно от посочения протокол за оглед, е няколко реда след текста. Обстоятелството, че този предмет е описан последен не дава основание да се приеме, че е дописан. Видно от приложения към протокола за оглед фотоалбум, на сн. 37, л.30, т.5 от ДП, процесната отвертка е фотографирана. По искане на подс. М. съдът е разпитал поемното лице Сивев и присъстващите на огледа лица, посочени в протокола. Поемното лице Сивев в

съдебно заседание пред първата инстанция на л. 402 от н.д. е потвърдил, че всички описани в протокола веществени доказателства са му показвани от разследващия, описани са по съответен ред, етикирани са и той и другото поемно лице са подписали етикетите и протокола за оглед. Същият изрично е посочил, че пред тях са били поставяни предметите в прозрачни пликове, като са поставяни етикети върху пликовете, на които са се подписвали с другото поемно лице, прочитал е етикета и надписите на пликчетата са съответствали на нещата, които са били поставяни в плика. Потвърждава подписа си на ред 2 от протокола за оглед, както и че не е викан допълнително в полицията, и допълнително не е разписвал нищо. Неговите показания кореспондират с тези на свидетелите Ш. и А. - полицейски служители, л.403 от н.д., които потвърждават, че са присъствали на огледа, подписали са протокола за оглед, но не си спомнят подробности с изключение на това, че е изготвен протокол на място, подписан от поемните лица, както и че веществените доказателства са етикирани и подписани от поемните лица. Свидетелят А. е заявил, че поемните лица са били вътре в помещението докато траел огледа. Двата свидетели са посочили, че при огледа е намерена отвертка, пакетирана на място и етикета подписан от поемните лица. Свидетелят Р. Д. - служител във фирмата, е разпознал подписа си на протокола за оглед под №3, както и предявената му отвертка - ВД №11, като собственост на фирмата - л.404 от н.д.. Според неговите показания, тя е била инструмент, който е ползван от служителите на фирмата при нужда. Анализът на посочените гласни доказателства в тяхната съвкупност еднозначно и категорично опровергава възражението на подсъдимия М. за манипулиране на доказателствата. В тази връзка съдът правилно не е уважил искането да бъде разпитано и другото поемно лице, което по данни от делото трайно пребивава в чужбина с неустановен адрес. В конкретния случай поемното лице не е било разпитано поради невъзможност да бъде призовано, въпреки опитите на съда в тази насока, а само липсата на неговия разпит не оправдава заключение за недоверие на отразеното в този протокол, включително за иззетите веществени доказателства, което е било удостоверено с подписите на двете поемни лица, едното от които разпитано в съдебната фаза, включително и на свидетелите Ш. и А. - полицейски служители, също разпитани пред първата инстанция - л.403 от н.д., които потвърждават, че са присъствали на огледа и са подписали протокола за оглед. На последно място твърдението на подс. М., че при обиск в дома му на 05.02.2018г. е намерена процесната отвертка и след това подхвърлена на местопроизшествието в заложената къща се опровергава от приложените протоколи за претърсване и изземване - л.130 и сл., т.5 от ДП всички от 05.06.2018г., т.е. след извършения оглед на местопроизшествието на 01.06.2018г., когато процесната отвертка вече е била намерена, протоколирана и надлежно опакована като ВД, за което потвърждават разпитаните като свидетели присъстващите на огледа лица. Нещо повече при претърсването и изземването в апартамент в ж.к. *****, обитаван от подс. М. в протокола на л.132 на гърба, т.5 от ДП, същият е направил възражения, че главата му е била покрита за 10 минути да не вижда нищо, както и че не е имало поемни лица, но не е направил възражения, че по същото време му е нанесен побой, както е заявил по повод кражбата от складовото помещение в гр.Айтос и пренасяне на негова кръв от побоя върху веществено доказателство описано като метален

детайл с плосък връх с дължина 25 см.

Посочените възражения са направени и пред настоящата инстанция, в подкрепа на които са направени и същите доказателствени искания за разпит на второто поемно лице М. М., повторен разпит на поемното лице Сивев и разпит на поемните лица присъствали при огледа на местопроизшествието в помещенията на фирмите „Деметра“ и „Спиди“ които апелативният съд отхвърли като неоснователни, като в тази насока изложи подробни съображения по-горе. Отказът да бъдат разпитани като свидетели поемните лица по направените огледи на посочените местопроизшествия не оправдава заключение за недостоверност на отразеното в тези протоколи, включително за иззетите следи, което е било удостоверено с подписите им. Настоящата инстанция не установи процесните протоколи за оглед да страдат от пороци, поради което не сметна за необходимо да призовава посочените поемни лица. Съгласно константната практика на ВКС ролята на поемните лица да осъществяват граждански контрол чрез присъствие и наблюдение на действията на разследващите, както и последваща възможност да свидетелстват за начина на извършването им и резултатите от тях, е призната от закона и съдебната практика и не следва да бъде омаловажавана. Наред с това обаче не може да се приеме, че при формално законосъобразно съставени писмени протоколи за конкретно следствено действие, изискващо присъствието на поемни лица, в тежест на обвинението е да провежда подробен техен разпит и ако това не е сторено, то защитата е възпрепятствана да отстоява теза за съмнение. Съдебната практика информира, че в болшинството от случаите, разпитите на поемните лица се инициират в съдебния процес, като се използват механизмите за максимална състезателност, за да се потвърди или отхвърли конкретно съмнение, касаещо намирането и изземването на веществени обекти, имащи значение за изясняване картината на деянието и връзката им с дееца. Въпрос на изпълнение на съдебните правомощия по оценка на доказателствата е да се определи доколко свидетелските показания на поемните лица, дадени в съдебното производство, биха могли да повлияят заключение за незаконосъобразност на извършените действия при разследването, на които те са присъствали. В този смисъл е Решение №242/07.11.2019г. по н.д. №458/2018г. на ВКС, II, н.о.. В конкретния казус както решаващият съд, така и въззивната инстанция не намери основание да пренебрегне оспорените писмени протоколи за оглед.

За авторството на деянието в лицето на подсъдимия М., съдът правилно е кредитирал и показанията на свидетелите с тайна самоличност под №№ 362 и 364. Съдът е подходил критично към тези показания, като ги е съпоставил с останалите доказателства по делото при обосноваване на извода за авторството на деянието. Посочените свидетели са заявили, че освен подсъдимия М., като съучастник в деянието е участвал и подсъдимият И.. Правилно съдът е заключил, че показанията на тези свидетели, касаещи авторството на подсъдимия М., се подкрепят от експертното заключение по Протокол 18/ДНК-136 /л.202 – 205, т.5 от ДП/, съгласно което намереният на местопроизшествието ДНК материал по отвертката с жълто-черна дръжка - обект №9 в експертизата, е идентичен с ДНК профила на подс. М., което съдът правилно е ценил като категорично, непротиворечиво и обосновано. По отношение участието на подсъдимия И. в извършването на престъплението обосновано

съдът е заключил, че освен показанията на свидетелите с тайна самоличност, не са налице други доказателства, които да го уличат, поради което съдът правилно и законосъобразно го е оправдал по отношение на това деяние, тъй като присъдата не може да почива единствено на показанията на свидетели с тайна самоличност съгласно чл.124 от НПК.

В подкрепа на обвинението са и показанията на св. Р. Д. – л.168 от н.д., касиер във фирма „Прима 2000“ ЕООД, който съобщава за лични възприятия след кражбата - направена дупка в стената, разчленена охранителна техника, разрязани каси, липсата на злато, пари и записи от камерите. В тази насока са и показанията на св.М. – продавач- консултант във фирмата - л.169 от н.д., която съобщава за дим в помещението, неработеща аларма, дупка с стената и отрязани каси.

Правилно са ценени и писмените доказателства по делото - описи и счетоводни документи, които категорично установяват вида и размера на откраднатите вещи и пари. В тази посока са и показанията на св.А. Д., които са еднозначни, последователни и непротиворечиви. Съдът правилно ги е ценил като обективни, достоверни и кореспондиращи с останалите доказателства по делото Свидетелят А. Д.- собственик на фирма“Прима 2000“- заложна къща от верига заложни къщи „Ш.“, на л.223 от н.д. съобщава, че при отиването му на място е установил проникване в обекта от съседно помещение, чрез разбиване на тухли и направа на отвор в стената. В обекта е имало сигнално охранителна техника „СОТ“. Съобщава за отнети заложени златни накити различни карати, в различни торбички, както и пари. Разяснява, че за заложените вещи има заложни билети, които се съхраняват за период между 5 и 10 години, като за тях има и компютърна информация. Същият е заявил, че всеки ден се правят ревизии и се води счетоводство по специална счетоводна програма, като в нея се отразяват продадените вещи и има функция, която прави селектиране на продаденото и отнетото.

Назначените експертизи - златарска оценъчна и счетоводно оценъчна, както и допълнителната счетоводна експертиза, дават заключения за вида и стойността на откраднатото по пазарни цени, намалени със съответното изхабяване. Допълнителната счетоводна експертиза, поискана от защитата, поради обстоятелството, че в заложни къщи принципно се залагат ползвани накити, е установила стойност на отнетите златни и сребърни накити, намалена с изхабяването, по цени като употребявани накити - л. 366-367 от н.д.. Заключението на вещото лице А. е изслушано и прието в с.з. на л.401-402 от н.д.. Съдът обосновано и законосъобразно е приел експертните заключения, като правилни и обосновани.

Правилно са ценени показанията на свидетелите Т., Б., П. и Ж. - полицейски служители, свързани с работата им по разкриване на деянията - като относими към конкретни обстоятелства за отделните деяния и даващи информация относно съучастническата дейност на подсъдимите, предварителната подготовка на отделните деяния, способите за осъществяване на деянията и техническите умения на всеки един от тях.

По отношение показанията на свидетелите с тайна самоличност съдът правилно ги е кредитирал дотолкова доколкото кореспондират с показанията на останалите свидетели и доказателствата по делото, намерени на местопроизшествията.

Съдът с основание не е допуснал допълнителните въпроси на защитата към свидетелите с тайна самоличност, предвид тяхната насоченост, целяща не установяване на факти и обстоятелства имащи отношение към предмета на доказване, а разкриване самоличността на свидетелите.

Съдът е дал надлежен отговор на възраженията на подсъдимите и техните защитници касаещи първоначалните и неотложни следствени действия - огледи на местопроизшествия и тяхното документиране. С основание възраженията за дописване на отделни части в протоколите за оглед на местопроизшествие, касаещи отделни обстоятелства и веществени доказателства, са били отхвърлени. Настоящата инстанция споделя аргументите на решаващия съд и изложи подробни съображения в тази насока по всяко едно от възраженията.

По повод огледа на местопроизшествие на кражбата в помещения на фирма „Деметра“ се възражава, че втората страница на протокола за оглед е дописана и остатъчната част от страницата не е зачертана по определен начин. Правилна е констатацията на съда, че съдържанието на протокола е последователно изложено, като е налице логическа цялост и не буди съмнение за допълнително привнесени факти и обстоятелства. Описанието отговаря и на снимковия материал от приложения фотоалбум. Правилно съдът е приел за неоснователно твърдението, че втората половина на страницата не е зачертана по съответен начин. Начинът на наличното зачертаване, не дава основание да се приеме, че протоколът е недостоверен и процесуално негоден.

Относно възражението за дописан протокол по повод кражбата в заложената къща, съдът е проверил твърдението на подсъдимия М. свързано с намерената и описана отвертка. Всички свидетели са потвърдили начина на изготвяне на протокола, описа на веществените доказателства, етикирането и запечатването на същите. Свидетелите са разпознали подписите си под етикета на вещественото доказателство и протокола. Нещо повече свидетелят Р.Д. е разпознал отвертката, като собственост на заложената къща. Обосновано съдът е заключил, че изказаните съмнения от защитата и подсъдимите не намира логично обяснение, тъй като по четирите кражби, предмет на обвинението са работили различни служители на МВР, от различни районни управления, поради което е несериозно, нелогично и необосновано твърдението, че всички служители на МВР са се сговорили да подправят документи и да подхвърлят доказателства на местопроизшествията. Същите като свидетели са дали показания съзнавайки, че носят наказателна отговорност, ако лъжесвидетелстват. Поемните лица са подписали протоколите без възражения, което е тяхно право по реда на чл.137, ал.4 от НПК. Огледите на местопроизшествие са проведени съобразно изискванията на разпоредбите на чл.155 и чл.156 от НПК. Ето защо съдът правилно е приел възраженията на защитата и подсъдимите в тази насока за защитна теза неподкрепена от доказателствата по делото.

Правилно са кредитирани показанията на свидетелите М.Г. и Н.Н. свързани с увлечението на подсъдимия И. по хазартни игри. Същите правилно са ценени като относими към престъпната дейтелност досежно част от мотивите и подбудите за извършване на деянията от този подсъдим, а именно необходимост от средства придобити по неправомерен начин.

По делото са налични CD от различни камери. Правилна е констатацията, че в голямата си част изображенията не дават ясна картина, която да се използва като относимо доказателство, с изключение на тази от офиса на фирма „Спиди“.

Приобщени са писмени доказателства с банкова информация, от мобилни оператори и различни учреждения в т.ч. и от АПИ. Съдът правилно е приел за относима информацията от камери на АПИ, касаеща трафика на автомобили през определени дни.

Правилна е констатацията на съда, че наличните ВДС от използване на СРС, изготвени по определения от закона ред, са законосъобразни, но не дават достатъчна информация за доказване на извършените деяния.

При конституирането на свидетелите с тайна самоличност процедурата е спазена и не са допуснати процесуални нарушения при провеждане на техните разпити.

По отношение на експертните заключения съдът законосъобразно е посочил, че доктрината и съдебната практика е приела, че с експертизите не се събират доказателства, а се разяснява и проверява тяхната същност и смисъл по въпроси от областта на науката, техниката и др., които изискват специални знания.

Приложените към делото свидетелства за съдимост на подсъдимите /независимо от настъпилата реабилитация на подсъдимия И./, съдържат данни за съучастие на двамата подсъдими при извършване на деяние по предходни осъждания, което обстоятелство има отношение към способа на извършване на настоящите деяния - взломяване чрез топлорежещ инструмент.

Във връзка с направените възражения на подсъдимите и техните защитници, досежно ограничаването на процесуалните им права, съдът правилно е посочил, че не е длъжен да удовлетвори всички претенции на страните, а само онези от тях, които могат да доведат до изясняване на фактите и обстоятелствата, включени в предмета на доказване, доколкото същите не са установени чрез други доказателствени средства и способности на доказване. / Решение № 468 от 19.11.2008 г. на ВКС по н. д. № 497/2008 г., III н. о., ИК /.

Тъй като голяма част от възраженията бяха свързани с това, че органите на разследване и служители на МВР са си позволили да подправят доказателства при отделните деяния, включително да ги подхвърлят на местопроизшествието или да дописват веществените доказателства в протоколите за оглед, правилно съдът е приел тези възражения за неоснователни и неподкрепени от доказателствата по делото по съображения изложени по-горе. Законът е предвидил като гаранция за достоверността и законността на задълженията, възложени на компетентните разследващи органи, за времето, мястото и начина на изпълнение на служебните им задължения, присъствието на поемни лица. От последните не може да се изисква и очаква да възпроизвеждат в подробности точното място на откриване, точния вид и описание на отделните предмети, иззети като веществени доказателства със съставения протокол, в каквата насока е Решение № 49 от 5.02.2009 г. на ВКС по н. д. № 681/2008 г., II н. о., НК. Пред настоящата инстанция се направиха идентични възражения, като съдът ги намери за неоснователни по изложените по-горе съображения.

Предвид изложеното настоящата инстанция намира, че е налице комплекс от доказателства - преки и косвени, анализът и логическата връзка между които доказват по

несъмнен начин авторството на деянията, включени в продължаваното престъпление. По гореизложените съображения апелативният съд намира, че първата инстанция е изяснила правилно фактите по делото имащи значение за установяване на обективната истина.

При така установената фактическа обстановка, изяснена по безспорен начин на базата на съвкупната преценка на събраните по делото доказателства, решаващият съд законосъобразно и обосновано е приел, че подсъдимият И. е осъществил от обективна и субективна страна престъпление по чл. 195, ал.1, т. 3, 4 и т. 5, вр. чл. 194 ал. 1 от НК, вр. чл. 20, ал. 2, вр. чл.26, ал.1 от НК, тъй като в периода от 03.03.2017 г. до 21.03.2018 г., в гр. Бургас и в гр. Айтос, в условията на продължавано престъпление, в съучастие като съизвършител с П. Й. М. , ЕГН: *****, чрез разрушаване на прегради, здраво направени за защита на имот и чрез използване на техническо средство отнел движими вещи от владението на различни лица без тяхно съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои, като двамата обвиняеми са се сговорили предварително за извършването на кражбите и деянията не съставляват маловажен случай, като отнетите вещи са на обща стойност 27 452.49 лева (двадесет и седем хиляди четиристотин петдесет и два лева и четиридесет и девет ст.), както следва:

1. За това, че за времето от 18.00 часа на 03.03.2017 г. до 07.30 часа на 06.03.2017 г., от служебни помещения на „Деметра Ритеил“ ООД в гр. Бургас, находящи се в гр. Бургас, ул. „Янко Комитов“ № 20А, чрез разрушаване на прегради, здраво направени за защита на имот - разбиване на прозорец на служебно помещение и последвало разбиване на метална каса, отнел движими вещи както следва:

- парична сума от 5384.23 лева (пет хиляди триста осемдесет и четири лева и двадесет и три ст.), собственост на фирма "Интерснак България" ЕООД, гр. София, от владението на МОЯ Г. Н. Б., ЕГН *****, без негово съгласие;

- 1 бр. лаптоп марка „Леново“, модел "G50-80 i7" със сериен номер SPF093ESN на стойност 1176 лева (хиляда сто седемдесет и шест лева) с чанта за него марка „Титан“ на стойност 90 лева (деветдесет лева) от владението на А. Н. Н., ЕГН: *****, оперативен директор на фирма „Деметра Ритеил“ ООД, без негово съгласие;

всички вещи на обща стойност 6650.23 лева (шест хиляди шестстотин и петдесет лева и двадесет и три ст.), с намерение противозаконно да ги присвои.

2. За това, че за времето от 20.40 ч. на 18.01.2018 г. до 09.50 ч. на 19.01.2018 г., от помещение на фирма „Спиди“ АД, находящо се в гр. Бургас - Северна промишлена зона, в района на СОМАТ, в съучастие като съизвършител с П. Й. М. , ЕГН: *****, чрез разрушаване на прегради, здраво направени за защита на имот - направа на отвор с размери 45x50 см. в тухлена стена на помещението и чрез използване на техническо средство - секретен ключ, отнел чужди движими вещи - парична сума, в размер на 5322.14 лева (пет хиляди триста двадесет и два лева и четиринадесет стотинки) от владението на Г. С. Т. и собственост на „Спиди“ АД, без нейно съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои, като двамата обвиняеми са се сговорили предварително за извършването на кражбата и деянието не съставлява маловажен случай.

3. За това, че за времето от 17.00 ч. на 20.03.2018 г. до 07.00 ч. на 21.03.2018 г., от складово

помещение на „П. ЕВР' ЕООД, находящо се в гр. Айтос, обл. Бургас, ул. „Хаджи Д." № 7, в съучастие като съизвършител с П. Й. М. , чрез разрушаване на прегради, здраво направени за защита на имот - направа на отвор с размери 57 x 41 см. в тухлена стена, отнел чужди движими вещи както следва:

- парична сума от 5371 лева (пет хиляди триста седемдесет и един лева);

- цигари - различни марки на обща стойност 9292.50 лева (девет хиляди двеста деветдесет и два лева и петдесет ст.);

- алкохолни напитки - различни марки на обща стойност 750.50 лева (седемстотин и петдесет лева и петдесет ст.)

- 38 бр. шоколад „Милка" на стойност 66.12 лева (шестдесет и шест лева и дванадесет ст.), всички вещи на обща стойност 15 480.12 лв. (петнадесет хиляди четиристотин и осемдесет лева и дванадесет ст.) от владението на Е. Г. П. , ЕГН: ***** - собственик и управител на „П. ЕВГ' ЕООД, без негово съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои, като двамата обвиняеми са се сговорили предварително за извършването на кражбата и деянието не съставлява маловажен случай.

Обосновано и законосъобразно съдът е признал подсъдимия З. С. И. за невинен и го оправдал по обвинението по чл.196"а" от НК, както и за деянието, извършено за времето от 20.00 часа на 31.05.2018 г. до 7.30 часа на 01.06.2018 г. в заложна къща „Ш." на фирма „Прима 2000 - заложна къща" ЕООД в гр. Айтос, ул. Б. № а така също и за сумата от 500 561.27 лева (петстотин хиляди петстотин шестдесет и един лева и двадесет и седем ст).

Правилно съдът е заключил, че се касае за три деяния, които осъществяват признаците на престъплението кражба, включително и на квалифициращите, посочени в присъдата. Изпълнителните деяния са осъществени чрез активни действия - отнемане собствеността на чужди движими вещи, чрез трайното установяване на фактическата власт върху отнетото имущество. И при трите деяния предметът на престъплението са движими вещи - пари, тютюневи изделия, алкохол и хранителни продукти. Вещите към момента на всяко едно от деянията са били във фактическа власт на трети лица и са чужди за подсъдимия по смисъла на чл.194, ал.1 от НК. Към момента на извършване на отделните деяния, отнетото имущество е имало годин паричен еквивалент - стойност. Общият размер на откраднатото имущество е 27 452.49 лева, която стойност не покрива квалифициращите признаци „големи размери" и „особено големи размери“, тъй като към инкриминирания период минималната работна заплата за страна е била 510.00 лева и следователно за наличие на големи размери е била необходима стойност в размер на 70 минимални работни заплати с равностойност 35 700 лева, а за особено големи размери в размер на 140 минимални работни заплати с равностойност 71 400 лева. Имуществото е отнето без съгласието на лицата, които го владеят.

От субективна страна деянията са извършени с пряк умисъл по смисъла на чл.11, ал.2 от НК, като той обхваща и квалифициращите признаци по смисъла на чл. 195, ал.1, т. 3, 4 и т. 5 от НК. Подсъдимият е съзнавал общественотоопасния характер на деянията си, предвиждал е техните противоправни последици, но е искал настъпването на противоправния резултат с цел да се облагодетелства по неправомерен начин. Същият е съзнавал, че участва в

противозаконното отнемане на чужди движими вещи, без съгласието на техния собственик, че установява своя фактическа власт върху отнетото чуждо имущество. Умисълът на извършителя се извежда от неговите конкретни действия и последващото му поведение.

Подсъдимият е целял прякото отнемане на вещите от владението на пострадалите лица, без тяхно съгласие, за да установи своя фактическа власт и последващо разпореждане с отнетото. Безспорно е установено, че настъпилият вредоносен резултат е в пряка причинно-следствена връзка с престъпните деяния на подсъдимия.

И при трите изпълнителни деяния е налице разрушаване на прегради, здраво направени за защита на имот - чл.195, ал.1, т.3 от НК. Същото се изразява в пробиване и изрязване на дупки в стените, взломяване на заключващи устройства на прозорец, врати и метални каси, чрез топлорежещ инструмент или чрез твърд предмет. Разбитите прегради са били предназначени да ограничават достъпа на трети лица до охраняваните ценности. При всеки един от случаите, подсъдимият е преодолял посочените прегради и е отнел инкриминираните вещи. За кражбата от офиса на фирма „Спиди“ е използвано и техническо средство - чл.195, ал.1, т.4 от НК - ключ, с който е отключено чекмеджето на метална каса, където се е съхранявала открадната сума. Техническо средство е всеки предмет, който по своето обичайно предназначение има технически функции. За техническо средство съдебната практика приема и различни видове ключове. Правилен е изводът, че е налице и квалифициращото обстоятелство по чл.195, ал.1, т.5 от НК. Доказателствената съвкупност обосновава извод за наличие на предварително сговаряне между подсъдимите да осъществят инкриминираните деяния, като престъплението не представлява маловажен случай. Законосъобразно съдът е посочил, че за да е осъществен този квалифициран признак, е необходимо в изпълнителното деяние да са участвали най малко двама души, което в настоящия случай е налице. На следващо място двамата подсъдими следва да са участвали в качеството на извършители по смисъла на чл.20, ал.2 от НК при отнемане предмета на престъплението. В конкретните случаи, съучастниците са действали като съизвършители, като са си разпределили ролите при самото отнемане на вещите, свързани с взломяването, обезвреждане на охранителната техника, изнасянето на вещите от обекта на посегателство и установяването на трайна фактическа власт върху тях. Правилен е изводът, че с оглед стойността на отнетото, случаят не е маловажен. В тази насока съдът правилно е ценил начина на осъществяване на деянията, наличието на квалифициращите признаци, обремененото минало на единия от извършителите, за да обоснове извод, че не се касае за деяния от категорията на предвидените по чл.91, т.9 от НК.

От субективна страна всяко едно от деянията се характеризира с предварително сговаряне между подсъдимите, тъй като е налице съгласуване на волите им в сравнително спокойна обстановка, с преценка на кръга от обстоятелства, които характеризират кражбите. Налице е и предварителна подготовка - намиране на технически средства, обследване на обекта, планиране на действията по взломяване, елиминиране на охранителната техника и изнасяне на откраднатото имущество.

Обоснован и законосъобразен е изводът, че е налице продължавано престъпление по смисъла на чл.26, ал.1 от НК, тъй като деянията са осъществени през непродължителен

период от време от 03.03.2017 г. до 21.03.2018 г. в гр. Бургас и в гр. Айтос, който е в рамките на една година. Правилна е преценката, че осъществяването на деянията в различни населени места, не противоречи на извода за наличие на продължавано престъпление. Посоченият период, съобразно трайната съдебна практика, се характеризира като непродължителен. Деянията са извършени при една и съща обстановка, предвид начина на осъществяване на отделните деяния. Правилно съдът е заключил, че единството на продължаваното престъпление не се разкъсва от това, че подсъдимият е оправдан за едно от деянията - кражбата в заложената къща в гр. Айтос. Правилен е изводът, че деянията са извършени при однородност на вината - с пряк умисъл. От обективна и субективна страна, всяко едно от деянията се явява продължение на предшестващото, защото е установено, че механизмът на осъществяване е единороден, а подсъдимите са действали с общност на умисъла при предварително сговаряне.

Законосъобразно и обосновано съдът е оправдал подсъдимия И. по обвинението за извършено престъпление по чл.196"а" от НК и за кражбата от заложената къща в гр.Айтос. Правилно съдът е заключил, че за да е съставомерно деянието по чл.196"а" от НК се изисква да е налице квалифициращият признак „особено големи размери", който в настоящия казус не е налице предвид посочената по - горе равностойност на отнетото имущество - 27 452.49 лева, която стойност не покрива квалифициращите признаци „големи размери" и „особено големи размери“. Този вредоносен резултат е вследствие на оправдаването на подс. И. за кражбата от заложената къща в гр.Айтос. Вярно е, че свидетелите с тайна самоличност под №№ 362 и 364 са заявили, че освен подсъдимият М., като съучастник в деянието е участвал и подсъдимият И.. Освен показанията на тези свидетелите обаче не са налице други доказателства, в подкрепа на това обвинение. Съобразно чл.124 от НПК, присъдата не може да почива само върху показанията на свидетели, разпитани по реда на чл.141 от НПК, както правилно е посочил решаващият съд. Вярно е, че от данните на протокола за оглед на местопроизшествието се констатира механизъм на осъществяване на деянието, сходен с този използван при предходните два случая, в които съдът приема, че подсъдимите са действали при условията на съучастие като съизвършители, но това обстоятелство заедно с показанията на свидетелите с тайна самоличност не е достатъчно за постановяване на осъдителна присъда. Съдът правилно е преценил, че в случая не се касае за верига от косвени доказателства, които да водят до единствения непротиворечив извод, че подсъдимият И. е участвал в процесната кражба. Механизмът на осъществяване на деянието може да обоснове извод за съучастие на всяко друго наказателноотговорно лице, но не и, че подс.И. е това лице. Правилно решаващият съд е приел, че изводът за виновно поведение следва да се обоснове с достатъчни по обем и в логична последователност, косвени доказателства или с преки такива. Предвид изложеното съдът законосъобразно е признал за невинен и оправдал подсъдимия И. за сумата от 500 561.27 лева (петстотин хиляди петстотин шестдесет и един лева и двадесет и седем ст.), която се явява горница над сумата от 27 452.49 лева, за която подс. И. е осъден. Тези аргументи са възприети от представителя на апелативна прокуратура, който не поддържа протеста на прокурора при ОП - Бургас в тази му част досежно оправдаването на подс. И.. Предвид изложеното протеста в тази му

част е неоснователен и не следва да се уважава.

Представителят на АП - Бургас пред въззивната инстанция поддържа протеста в частта срещу оправдателната част на присъдата, с която подс. М. е оправдан по обвинението по чл.196а от НК, както и в частта относно размера на наложените наказания на двамата подсъдими.

Обосновано и законосъобразно съдът е приел, че подс. М. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. чл.195, ал.2, вр. ал.1, т. 3, 4, 5 и 7, вр. чл. 194, ал. 1 от НК, вр. чл. 20, ал. 2, вр. чл.26, ал.1, вр. чл. 28, ал.1 от НК, тъй като в периода от 20.40 часа на 18.01.2018 г. до 01.06.2018 г., в гр. Бургас и в гр. Айтос, в условията на продължавано престъпление и повторност, в съучастие като съизвършител с подс. З. С. И. , чрез разрушаване на прегради, здраво направени за защита на имот и чрез използване на технически средства, отнел движими вещи от владението на различни лица, без тяхно съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои, като вещите са в големи размери - общо в размер на 421 946.91 лева (четиристотин двадесет и една хиляди деветстотин четиридесет и шест лева и деветдесет и една ст.), като двамата подсъдими са се сговорили предварително за извършването на кражбите, и деянията не съставляват маловажен случай, както следва:

1.За това, че за времето от 20.40 ч. на 18.01.2018 г. до 09.50 ч. на 19.01.2018 г., от помещение на фирма „Спиди“ АД, находящо се гр. Бургас - Северна промишлена зона, в района на СОМАТ, в съучастие като съизвършител със З. С. И. , ЕГН: ***** при условията на повторност, чрез разрушаване на прегради, здраво направени за защита на имот - направа на отвор с размери 45х50 см. в тухлена стена на помещението и чрез използване на техническо средство - секретен ключ, отнел чужди движими вещи - парична сума, в размер на 5322.14 лева (пет хиляди триста двадесет и два лева и четиринадесет стотинки) от владението на Г. С. Т. и собственост на „Спиди“ АД, без нейно съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои, като двамата подсъдими са се сговорили предварително за извършването на кражбата и деянието не съставлява маловажен случай;

2.За това, че за времето от 17.00 ч. на 20.03.2018 г. до 07.00 ч. на 21.03.2018 г., от складово помещение на „П. ЕВГ“ ЕООД, находящо се в гр. Айтос, обл. Бургас, ул. „Хаджи Д.“ № 7, в съучастие като съизвършител със З. С. И. , ЕГН: ***** при условията на повторност, чрез разрушаване на прегради, здраво направени за защита на имот - направа на отвор с размери 57 х 41 см. в тухлена стена, отнел чужди движими вещи както следва:

-парична сума от 5371 лева (пет хиляди триста седемдесет и един лева);

-цигари - различни марки, на обща стойност 9292.50 лева (девет хиляди двеста деветдесет и два лева и петдесет ст.);

-алкохолни напитки - различни марки, на обща стойност 750.50 лева (седемстотин и петдесет лева и петдесет ст.)

-38 бр. шоколад „Милка“, на стойност 66,12 лева (шестдесет и шест лева и дванадесет ст.),

всички вещи на обща стойност 15 480.12 лв. (петнадесет хиляди четиристотин и осемдесет лева и дванадесет стотинки) от владението на Е. Г. П. , ЕГН ***** - собственик и управител на „П. ЕВГ“ ЕООД, без негово съгласие, с намерение

противозаконно да ги присвои, като двамата подсъдими са се сговорили предварително за извършването на кражбата и деянието не съставлява маловажен случай;

3.Затова, че за времето от около 20.00 ч. на 31.05.2018 г. до 07.30 ч. на 01.06.2018 г. от заложна къща „Ш.“, стопанисвана от фирма „Прима 2000 - заложна къща“ ЕООД, намираща се в гр. Айтос, ул. Б. № при условията на повторност, чрез разрушаването на преграда, здраво направена за защита на имот - направа на отвор с размери 50 x 42 см. в тухлена стена и използването на техническо средство - топлорежещ инструмент, отнел чужди движими вещи, намиращи се в метални каси:

- парична сума от 4 800 лева (четири хиляди и осемстотин лева);

- златни накити на обща стойност 395 902.38 лв. (триста деветдесет и пет хиляди деветстотин и два лева и тридесет и осем ст.);

- сребърни накити на обща стойност 442.37 лв. (четиристотин четиридесет и два лева и тридесет и седем ст.),

всички вещи на обща стойност 401 144.75 лева (четиристотин и една хиляди сто четиридесет и четири лева и седемдесет и пет ст.),

от владението на А. Н. Д., управител на „Прима 2000 - заложна къща“ ЕООД, без негово съгласие и с намерението противозаконно да ги присвои.

Съдът обосновано и законосъобразно е признал подс. М. за невинен и го оправдал по обвинението по чл.196"а" от НК, както и за деянието за времето от 18.00 часа на 03.03.2017 г. до 07.30 часа на 06.03.2017 г., извършено в служебни помещения на „Деметра Ритеил" ООД, находящи се в гр. Бургас, ул. „Янко Комитов" № 20А, и за сумата от 106 066.85 лева (сто и шест хиляди шестдесет и шест лева и осемдесет и пет ст.).

Обоснован и законосъобразен е изводът, че подс. М. е осъществил три деяния, осъществяващи всички признаци на престъплението кражба, включително и на квалифициращите, посочени в присъдата. Изпълнителните деяния са осъществени чрез активни действия- отнемане собствеността на чужди движими вещи, чрез трайното установяване на фактическата власт върху отнетото имущество. При всяко едно от трите деяния предмет на престъплението е движима вещ - пари, тютюневи изделия, алкохол и хранителни стоки, златни и сребърни накити. Вещите към момента на всяко едно от деянията са били във фактическа власт на трети лица и са чужди за подсъдимия по смисъла на чл.194, ал.1 от НК. Към всеки един от моментите на извършване на отделните деяния откраднатото е имало определена стойност. Общият размер на отнетото имущество е 421 946.91 лева, което покрива квалифициращите признаци „особено големи размери“. Към инкриминирания период минималната работна заплата за страна е била 510.00 лева, като критерият за „особено големи размери“ е била стойността на 140 работни заплати - 71 400 лева. И при трите деяния предметът на престъплението е отнет от владението на лицата, без тяхно съгласие с намерение за своене. Предвид обстоятелството, че е постановена оправдателна присъда по обвинението за извършено престъпление по чл.196"а" от НК, съдът законосъобразно е приел, че наказателната отговорност следва да се търси за осъществено престъпление с квалифициращ признак „големи размери" по смисъла на чл.195, ал.2 от НК.

Правилно съдът е заключил, че и при трите изпълнителни деяния е налице квалифициращият признак разрушаване на прегради, здраво направени за защита на имот по смисъла на чл.195, ал.1, т.3 от НК. Безспорно е установено и доказано по делото, че е налице разбиване на стени, чрез направа на отвори в тях и взломяване на заключващи устройства на врати и на метални каси, чрез използване на топлорезещ инструмент. Безспорно взломените прегради са били предназначени да ограничават достъпа на трети лица до охраняваните ценности. При всеки един от случаите подсъдимият е преодолел посочените прегради и е отнел инкриминираните вещи.

За кражбата от офиса на фирма „Спиди“ е използвано и техническо средство по смисъла на чл.195, ал.1, т.4 от НК - ключ, с който е отключено чекмеджето на метална каса, където се е съхранявала отнетата сума. Законосъобразно съдът е съобразил съдебната практика, съгласно която за техническо средство се приемат различни видове ключове.

Правилно съдът е заключил, че в казуса е налице и квалифициращото обстоятелство по чл.195, ал.1, т.5 от НК, тъй като подсъдимите са се сговорили предварително да осъществят инкриминираните деяния, като престъплението не представлява маловажен случай. За да е осъществен този квалифициращ признак е необходимо в изпълнителното деяние да са участвали най - малко двама души, както е в конкретния случай. Наред с това двамата подсъдими са действали като съизвършители по смисъла на чл.20, ал.2 от НК, когато са отнемали предмета на престъплението, тъй като и двамата са участвали в самото изпълнително деяние. Правилно на базата на съвкупната преценка на събрания доказателствен материал окръжният съд е приел, че при всяка от кражбите между подсъдимите е било налице предварително взето решение за извършване на деянието, тъй като съгласието и решението за извършване на деянието е постигнато в един по-ранен момент. Подсъдимите са имали възможност да премислят решението си, да съставят план, да си набавят необходимите средства, да разпределят ролите си, за да извършат безпрепятствено планираните кражби. Поведението им в своята цялост сочи на съществуването на съвместност, задружност, синхрон на действията, което е неприсъщо за общия инцидентен пряк умисъл, водещ до квалификация на деянието като извършено при обикновено съучастие, а е проява на предварително съгласувана обща дейност с една и съща цел от субективна страна. Същите са си разпределили предварително ролите в самото отнемане на вещите, свързани с взломяването, обезвреждане на охранителната техника, изнасянето на вещите от обекта на посегателство и осъществяване на фактическа власт върху предмета на престъплението. От субективна страна за всяко едно от деянията е извършвано предварително сговаряне, чрез съгласуване на волята на подсъдимите в сравнително спокойна обстановка, с преценка на кръга от обстоятелства, които характеризират кражбите. В подкрепа на този правен извод е налице и предварителна подготовка - намиране на технически средства, проучване на обекта, планиране на действията по взломяване, елиминиране на охранителната техника и изнасяне на откраднатото имущество.

Правилен е изводът, че с оглед стойността на откраднатото имущество случаят не е маловажен. В тази насока правилно са съобразени начина на осъществяване на деянията,

наличието на квалифициращите признаци, обремененото съдебно минало на подсъдимия М., за да се направи извод, че не се касае за деяния по смисъла на чл.91, т.9 от НК.

Обоснован и законосъобразен е изводът, че по отношение на подс. М. е налице и квалифициращото обстоятелство по чл.195, ал.1, т.7 от НК предвид данните за обремененото му съдебно минало. Видно от справка за съдимост по НЧД №4126/2011г. по описа на РС - Бургас на основание чл.25, ал.1, вр.чл.23, ал.1 от НК е определено общо наказание измежду наложените му по НОХД №3739/ 2009 г. и по НОХД № 81 / 2011 г. и двете по описа на РС - Бургас в размер на най - тежкото, а именно лишаване от свобода за срок от три години, като така определеното общо най - тежко наказание е отложено за изпълнение на основание чл.66, ал.1 от НК за срок от пет години. Определението е влязло в сила на 29.12.2011 г. Изпитателният срок е изтекъл на 29.12.2016г. Присъдата по НОХД №81/ 2011 г. на РС - Бургас е за извършено престъпление по чл. 195, ал.1, т.3 и т.4, вр.чл.194, ал.1 от НК, поради което следва, че престъплението по настоящото дело е извършено в условията на повторност, като не се касае за маловажен случай предвид изложените по- горе съображения.

Законосъобразно съдът е приел, че отделните деяния са осъществени в условията на чл.26, ал.1 от НК. Налице е продължавана престъпна деятелност по смисъла на чл.26, ал.1 от НК, тъй като деянията са осъществени за период от 20.40 часа на 18.01.2018 г. до 01.06.2018 г. в гр. Бургас и в гр. Айтос, който е в рамките на около пет месеца. Правилна е преценката, че макар някои от деянията да са осъществени в друго населено място, това не противоречи на извода за наличие на продължавано престъпление. Този период, съобразно трайната съдебна практика се характеризира като непродължителен. Правилно съдът е заключил, че деянията са извършени при една и съща обстановка, предвид механизма на осъществяване на отделните деяния. Единството на продължаваното престъпление не се нарушава от факта, че подсъдимият е оправдан за кражбата в офиса на фирмите „Деметра“ и „Интерснак“. Деянията са извършени при еднородност на вината - с пряк умисъл. От обективна и субективна страна всяко едно от деянията се явява продължение на предшестващото, защото е установено, че механизмът на осъществяване е еднороден, подсъдимите са действали с общност на умисъла при предварително сговаряне.

От субективна страна деянията са извършени с пряк умисъл по смисъла на чл.11, ал.2 от НК, тъй като подсъдимият е съзнавал общественотоопасния характер на деянията си, предвиждал е техните противоправни последици, но е искал настъпването на противоправния резултат с цел да се облагодетелства по неправомерен начин, като умисълът обхваща и квалифициращите признаци по смисъла на чл.195, ал.2, вр. ал.1, т. 3, т. 4, т.5 и т.7, вр. чл. 194, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. чл.26, ал.1, вр. чл. 28, ал.1 от НК. Същият е съзнавал, че участва в противозаконното отнемане на чужди движими вещи, без съгласието на техния собственик, че установява своя фактическа власт върху отнетото чуждо имущество. Умисълът на извършителя се извежда от неговите конкретни действия и последващото му поведение. Подсъдимият е целял прякото отнемане на вещите от владението на пострадалите лица, без тяхно съгласие, за да установи своя фактическа власт и последващо разпореждане с отнетото. Безспорно е установено, че настъпилият вредоносен

резултат е в пряка причинно- следствена връзка с престъпните деяния на подсъдимия.

Съдът е оправдал подсъдимия М. по обвинението по чл.196"а" от НК, както и за деянието за времето от 18.00 часа на 03.03.2017г. до 07.30 часа на 06.03.2017 г., от служебни помещения на „Деметра Ритеил" ООД, находящи се в гр. Бургас, ул. „Янко Комитов" № 20А, и за сумата от 106 066.85 лева (сто и шест хиляди шестдесет и шест лева и осемдесет и пет ст.).

Правилно съдът е приел, че за посоченото деяние не е налице нито едно доказателство в подкрепа на обвинението спрямо подс. М.. За посоченото деяние съдът правилно е посочил, че единственото косвено доказателство е *modus operandi* - сходството с другите деяния, за които подсъдимия е осъден, с оглед техния механизъм. Правилна е преценката, че в случая не се касае за поредица от косвени доказателства, които да водят до единствения непротиворечив и категоричен извод, че подсъдимият М. е участвал в кражбата на обща стойност 6650.23 лева. Механизмът на осъществяване на деянието може да обоснове извод за съучастие на всяко друго наказателно отговорно лице, но не и, че подс.М. е това лице. Изводът за виновно поведение следва да се обоснове с достатъчно по обем и свързани в логична последователност косвени доказателства. В тази насока са и аргументите на представителя на апелативна прокуратура Бургас, който не поддържа протеста срещу тази част на оправдателната присъда спрямо подс.М.. Предвид изложеното настоящата инстанция намира протеста в тази му част за неоснователен и необоснован.

По отношение на обвинението по чл.196"а" от НК съдът правилно е приел, че квалифициращото обстоятелство особено големи размери зависи от стойността на предмета на престъплението, към момента на осъществяване на деянието. При кражбата от заложената къща освен парите са откраднати златни и сребърни предмети. Обоснован е изводът, че по принцип предметите в заложените къщи са употребявани за различен период от време. Назначената от решаващия съд допълнителна счетоводно - оценъчна експертиза е установила средна норма на изхабяване на отделните предмети, с което изхабяване съдът е намалил размера на посочената в обвинението стойност на предмета на престъплението, като е оправдал подсъдимия за горницата от 99 416.62 лева, тъй като остатъчната стойност е 396 344.75 лева. Правилно съдът е приел този подход при остойностяването за справедлив, доколкото предметът на престъплението липсва и не може да се извърши оценка, съобразно реалното състояние на вещите. Ето защо съдът правилно е преценил, че следва да оправдае подсъдимия за сумата на изхабяването на заложените накити, предмет на кражбата от заложената къща, тъй като с нея е намалена потребителската стойност на всеки предмет, което влияе на средната пазарна цена.

Независимо от оправдателния диспозитив за деянието в офиса на фирма „Деметра ритеил" и за част от стойността на отнетото имущество от заложената къща, остатъчната стойност се характеризира като „особено големи размери“, предвид стойността на минимална работна заплата към момента на деянието, а именно 510 лева, при която стойността на 140 минимални работни заплати е в размер на 71 400 лева, като критерий за наличието на този квалифициращ признак. Правилно съдът е заключил, че за да е съставомерно деянието по чл.196а от НК е необходимо кумулативно да е налице и признакът „особено тежък случай“

по смисъла на чл.93, т.8 от НК. В този смисъл съдът е извършил анализ на данните за личността на подсъдимия и характеристиките на деянието. Обоснован и законосъобразен е изводът, че за да е налице особено тежък случай е необходимо престъплението с оглед обективните си характеристики да надвишава обществената опасност на обичайните деяния по този престъпен състав, като тези характеристики следва да се обсъдят комплексно във взаимната им връзка. Престъплението се състои от четири различни деяния, като по едното подсъдимият е оправдан. На следващо място, съдът е посочил, че *modus operandi* за всяко едно от останалите деяния не се характеризира с някаква изключителност на механизма на проникване и техническо обезпечаване, тъй като изпълнителното деяние, за всяко от престъпленията се характеризира с често използвани прийоми и техническа обезпеченост. По време на кражбата в офиса на фирма „Спиди“, подсъдимите са пропуснали охранителната видеокамера и действията им са заснети. Вярно е, че престъпната дейтелност на подс. М. се характеризира с наличието на четири квалифициращи признака, трайност на престъпния умисъл, ощетяване на три юридически лица, като отнетото имущество е в особено големи размери, обстоятелства характеризиращи престъплението с висока степен на обществена опасност. Преценявайки степента на обществена опасност на личността на дееца съдът правилно е приел, че макар подс. М. да е осъждан, личността му не се отличава с висока степен на обществена опасност. Видно от приложената справка за съдимост на подс. М.- л.146-148, т.1 от ДП, същият е осъждан за първи път през 1998г. за престъпление по чл.198, ал.1, вр. чл.20, ал.2 от НК на две години лишаване от свобода, чието изтърпяване е отложено за изпитателен срок от три години, като по това осъждане е реабилитиран по право по чл.86 от НК. Със споразумение от 23.11.2010г. на РС-Бургас по НОХД№3739/2009г. подс. М. е признат за виновен и осъден за престъпления по чл.212, ал.4 от НК, чл.211, вр. чл.209, ал.1 от НК, престъпление по чл.316, вр. чл.209, ал.1 от НК и по чл.316, вр. чл.308, ал.3 от НК и по чл.309, ал.1 от НК всички във връзка с чл.23, ал.1 от НК, като му е определено едно общо наказание три години лишаване от свобода, изпълнението на което е отложено на осн. чл.66, ал.1 от НК за изпитателен срок от пет години. С решение №357/19.10.2011г. по к.д.№1854/11 г. по описа на ВКС наказателното производство по НОХД№3739/09г. е било възобновено и изменено определението за одобряване на споразумението от 23.11.2010г., като са изключени от формираната съвкупност престъпленията по чл.316, вр. чл.309, ал.1, вр. чл.26, ал.1 от НК и по чл.309, ал.1, вр. чл.26, ал.1 от НК и е приложена разпоредбата на чл.78а от НК, като деецът е освободен от наказателна отговорност с налагане на административно наказание глоба от по 800лв. за двете престъпления. Със споразумение от 18.01.2011г. по НОХД№81/11г. на РС- Бургас подс. М. е признат за виновен и осъден за извършено престъпление по чл.195, ал.1, т.3 и т.4, вр. чл.194, ал.1, вр. чл.18, вр. чл.20, ал.2 от НК, и чл.55, ал.1, т.1 от НК на осем месеца лишаване от свобода, чието изтърпяване е отложено на осн. чл.66, ал.1 от НК за изпитателен срок от три години, както и за престъпление по чл.216, ал.1 от НК, за което му е наложено наказание пробадия. На осн. чл.23, ал.1 от НК му е наложено най- тежкото наказание от осем месеца лишаване от свобода, с приложението на чл.66, ал.1 от НК за изпитателен срок от три години. С определение от 13.12.2011г. по ЧНД№4126/2011 г. на РС- Бургас на осн.

чл.25, ал.1, вр. чл.23, ал.1 от НК съдът е определил едно общо наказание по НОХД№3739/2009г. и по НОХД№81/2011г. в размер на най- тежкото - три години лишаване от свобода, изтърпяването на което е отложено по чл.66, ал.1 от НК за изпитателен срок от пет години. Със споразумение №176 от 12.05.2015г. по НОХД№439/2015г. подс. М. е признат за виновен и осъден за престъпление по чл.279, ал.1, пр.2, вр. чл.18, ал.1, пр.1 от НК и чл.55, ал.1, т.2 от НК, извършено на 08.04.2015г., на пробация за срок от две години. Предвид изложеното предходните осъждания на подс. М. са за престъпления - измама и документна измама извършени през 2006г., опит за кражба по чл.195, ал.1 от НК извършен през 2009г., за които деяния му е определено едно общо наказание, отложено по реда на чл.66, ал.1 НК, като изброените деяния се считат за едно осъждане, а второто осъждане е за опит да излезе през границата на страната без разрешение на надлежните органи, за което му е наложено наказание пробация. Следва да се отбележи, че в един продължителен период от време подс. М. не е извършвал престъпления, като последното му осъждане е за престъпление, което не се отличава с висока степен на обществена опасност, поради което му е наложено и наказание пробация. Към момента на повдигане на обвинението по настоящото дело и по време на извършване на деянията, срещу подсъдимия не е имало други висящи наказателни производства. Така изложените данни сочат, че макар с обременено съдебно минало личността на подс.М. не се отличава с висока степен на обществена опасност. Досега са му налагани наказания - лишаване от свобода при условията на чл.66, ал.1 от НК и пробация. Последното осъждане не е за престъпление против собствеността. И при двете осъждания престъпленията по чл.195, ал.1 от НК и това по чл.279, ал.1 от НК са във вр. чл.18, ал.1 от НК. Деянията по първото осъждане са осъществени през 2006г., съответно 2009 г., което дава основание да се приеме, че поради отдалечеността им във времето не го характеризират като личност с трайни престъпни навици. Същият до момента не е изтърпявал ефективно наказание лишаване от свобода.

Предвид изложеното решаващият съд законосъобразно и обосновано е приел, че изтъкнатите обстоятелства, свързани с личността на дееца, не дават основание за квалифициране на деянието му като особено тежък случай. Степента на тежест на настъпилите вредни последици, сериозната организация и планиране при изпълнение на отделните кражби, многобройността и спецификата на квалифициращите обстоятелства по чл.195, ал.1, т.3, 4, 5 и 7 от НК, оправдават заключение за висока степен на опасност на деянието. Предвид изложеното протестът на прокурора е неоснователен досежно оправдателната част на присъдата по чл.196а от НК спрямо подс. М..

Като причини и условия за извършване на престъпленията следва да се посочат стремежът на подсъдимите към облагодетелстване по неправомерен начин и неполагане на обществено- полезен труд.

По изложените по - горе съображения, жалбите на подсъдимите и техните защитници, с които се претендира признаване на подсъдимите за невинни и пълното им оправдаване, алтернативно отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане, поради допуснати съществени процесуални нарушения довели до ограничаване правото на защита, са неоснователни.

Представителят на апелативна прокуратура поддържа протеста и по отношение твърдяната явна несправедливост на наложените на подсъдимите наказания, които намира за занижени. В тази част протестът е основателен.

При определянето на вида и размера на наказанието, което следва да бъде наложено на всеки от подсъдимите за извършените от тях престъпления, следва да се съобразят предвидените от законодателя в съответните разпоредби на НК наказания за извършените престъпления, степента на обществена опасност на деянията и личността на подсъдимите, подбудите мотивирали същите да извършат конкретните престъпления, и всички останали обстоятелства влияещи върху размера на отговорността, като се съобразят изискванията визириани в разпоредбата на чл.36 от НК относно постигането целите на наказанието.

Този вид престъпления, свързани с отнемането на вещи се характеризират с една значително по-висока степен на обществена опасност, която адекватно е отчетена от законодателя с оглед предвидените за тях наказания като вид и размер.

За извършеното от подсъдимия И. престъпление по чл. 195, ал.1, т.3,4 и 5, вр.чл.26, ал.1 от НК законодателят е предвидил наказание „лишаване от свобода” от една до десет години.

Извършеното от подс. И. престъпление се отличава с висока степен на обществена опасност, която се извежда от вида и характера на обществените отношения, които засяга, преценя се с оглед механизма на извършване на престъпните деяния, начина на осъществяване, настъпилия вредоносен резултат. Тя се обосновава от наличието на множество квалифициращи обстоятелства за отделните три деяния, значително надхвърлящи необходимите за квалификация по чл.195, ал.1 от НК, тъй като всяко от трите деяния е осъществено след предварително сговаряне, включващо предварителна подготовка и организиране за извършването му, с разрушаването на прегради, здраво направени за защита на имот, чрез използване на техническо средство, като случаят не е маловажен и общият стойностен размер на отнетите вещи е 27 452.40лв., който макар да не покрива квалифициращите признаци съобразно установения от съдебната практика критерий за „големи размери“ и „особено големи размери“, предвид минималния размер на работната заплата към инкриминирания период - 510лв., съответно /70 МРЗ- 35 700лв. и 140 МРЗ- 71400лв./, е значителен. Наред с това осъществените деяния са три, като надхвърлят необходимите за изведената съставомерност на продължавано престъпление по чл.26, ал.1 от НК.

Наред с това решаващият съд правилно е приел, че личността на дееца не се отличава с висока степен на обществена опасност. Правилно са ценени в тази насока чистото му съдебно минало, тъй като същият е реабилитиран към периода на извършване на престъплението – т.1, л.119-120 от ДП т.1. Същият е семеен, като се грижи за отглеждането на малолетно дете на девет години, видно от приложеното удостоверение за сключен граждански брак - т.1 л.85 от ДП и удостоверение за раждане от 30.03.2011г. на л.3 от преписката прикрепена към ВЧНД№67/20г. на БАС, приложена към н.д.. Не са представени доказателства, които да уличават подсъдимия в други укорими или обществено опасни прояви. Изброените обстоятелства съдът правилно е ценил като смекчаващи. Правилна е преценката, че наличните по делото смекчаващи отговорността обстоятелства не са нито

многобройни, нито изключителни по своя характер, като не е налице и втората предпоставка за приложение на чл.55, ал.1, т.1 от НК - най - лекото предвидено в закона наказание да е несъразмерно тежко за подсъдимия.

Като отегчаващи отговорността обстоятелства съдът правилно е преценил престъпната упоритост при осъществяване на деянията - три на брой в продължаваната престъпна дейтелност. Като такива правилно са съобразени наличието на множество квалифициращи признаци, значителния размер на отнетото имущество. Като отегчаващо обстоятелство следва да се съобрази невъзстановяването на отнетото имущество.

Съобразявайки изложените обстоятелства, съдът правилно е приел, че за поправянето на подсъдимия следва да определи наказание под средния предвиден за престъплението размер, но определеното наказание в размер на две години и осем месеца лишаване от свобода настоящата инстанция намира за силно занижено, проява на прекомерна и неоправдана снизходителност и в явно противоречие с преследваните цели по смисъла на чл.36 от НК, поради което е и явно несправедливо. Апелативният съд намира, че адекватно и съобразено с целите на чл.36 от НК се явява наказание при лек превес на смекчаващите отговорността обстоятелства, а именно - в размер на четири години лишаване от свобода. Така определеното наказание, въззивната инстанция намира за съобразено с индивидуалната характеристика подсъдимия И., степента на участието му в престъпната дейтелност, както и че същото ще допринесе за постигане целите както на специалната, така и на генералната превенция по чл.36 от НК.

Въззивната инстанция намира, че с оглед размера на наложеното наказание не са налице условията и законовите предпоставки за приложението на чл.66, ал.1 от НК, в каквато насока са и аргументите, макар и на друга основа, на решаващия съд, поради което така определеното наказание от четири години лишаване от свобода на подсъдимия З. С. И. , на основание чл. 57, ал. 3 от ЗИНЗС следва да бъде изтърпяно при първоначален общ режим.

Предвид изложеното присъдата следва да се измени в частта досежно наказанието на подс. И., като същото се увеличи от две години и осем месеца лишаване от свобода на четири години лишаване от свобода.

Присъдата е законосъобразна и обоснована в нейната оправдателна част досежно подс. И., като в тази ѝ част представителят на апелативна прокуратура не поддържа протеста и настоящата инстанция изложи подробни съображения по – горе в тази насока. Ето защо същата следва да се потвърди в тази ѝ част като обоснована и законосъобразна.

По отношение на подс. М., съдът е съобразил предвидената от законодателя наказуемост за извършеното от него престъпление по чл.195, ал.2 от НК - „лишаване от свобода” за срок от три до петнадесет години и възможност съдът да постанови и конфискация до една втора от имущество на дееца.

Извършеното от подс. М. престъпление се отличава с висока степен на обществена опасност, която се извежда от вида и характера на обществените отношения, които засяга, преценя се с оглед механизма на извършване на престъпните деяния, начина на осъществяване, проявената сериозна организация и планиране при изпълнение на кражбите, степента на тежест на настъпилите вредни последици, изразена в разликата между

стойността на предмета на престъплението и тази, обуславяща признака големи размери, установените по делото множество отегчаващи отговорността обстоятелства, обосновава се от наличието на множество квалифициращи обстоятелства за отделните три деяния, надхвърлящи необходимите за квалификация по чл.195, ал.2 от НК, тъй като всяко от трите деяния е осъществено след предварително сговаряне, включващо предварителна подготовка и организиране на извършването му, с разрушаването на прегради, здраво направени за защита на имот, чрез използване на техническо средство, в условията на повторност и случаят не е маловажен, като общият стойностен размер на отнетите вещи е 421 946.91лв. Подсъдимият е оправдан за деянието свързано с кражбата от служебните помещения, собственост на „Деметра Ритеил“ ООД, както и за престъпление по чл.196"а" от НК, поради което престъплението е квалифицирано по чл.195, ал.2 от НК за кражба на имущество в големи размери. Предвид минималния размер на работната заплата към инкриминирания период - 510лв., съответно /70 МРЗ- 35 700лв. и 140 МРЗ- 71400лв./, стойността на отнетото имущество многократно - пет пъти надхвърля критерия за наличието на квалифициращия признак „особено големи размери“, но тъй като подсъдимият е оправдан по обвинението по чл.196а от НК, престъплението правилно е квалифицирано по чл.195, ал.2 от НК за кражба на имущество в „големи размери“. Високата степен на обществена опасност на престъплението се извежда и от наличието на три деяния осъществени в условията на продължавано престъпление, като същите надхвърлят необходимия брой за изведената съставомерност на продължавано престъпление по чл.26, ал.1 от НК.

Съдът е изложил пестеливи мотиви при определяне наказанията на двамата подсъдими. Настоящата инстанция намира, че следва да се изложат аргументи досежно степента на обществена опасност на дееца и наличните по делото смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства. Предвид наличните данни за обремененото съдебно минало на дееца решаващият съд правилно е приел, че същите не са за деяния с висока степен на обществена опасност, което е довело до налагане на наказание лишаване от свобода при условията на чл.66 от НК и пробация за последното осъждане, което не е за престъпление против собствеността. Наред с това посочените деяния, с изключение на последното, са осъществени много преди настоящите, в периода 2006- 2009 година. Не са представени доказателства, които да уличават подсъдимия в други укорими или обществено опасни прояви преди извършването на деянията по настоящото производство. Последното обстоятелство е единственото смекчаващо отговорността, тъй като подсъдимият не е в млада възраст, не е семейно и трудово ангажиран, липсват данни да полага грижи за свои близки родственици. Не са налице и условията за приложение на чл.55 от НК, тъй като не са налице нито многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, нито изключителни такива, а и предвиденият минимален размер на наказанието за това престъпление не се явява несъразмерно тежък за подсъдимия.

Като отегчаващи отговорността обстоятелства и за този подсъдим следва да се вземат предвид престъпната упоритост при осъществяване на деянията - три на брой в рамките на продължаваната престъпна дейтелност, многобройността и спецификата на квалифициращите обстоятелства по чл.195, ал.1, т.3, 4, 5 и 7 от НК - четири на брой,

негативните данни за личността на подсъдимия, изводими от предходните му осъждания, размера на отнетото имущество, който многократно, надхвърля критериите за наличие на особено големи и големи размери, както и невъзстановяването на отнетото имущество. Правилно съдът е съобразил подбудите и мотивите на подсъдимия, за да извърши деянията, предмет на настоящото дело, които се коренят в желанието за генериране на доходи по бърз, лесен и нетрудов начин.

Съвкупната и поотделна преценка на изложените обстоятелства обосновава извод, за превес на отегчаващите отговорността обстоятелства, поради което решаващият съд неправилно е приел, че наказателната отговорност на подс. М. следва да се реализира с наказание в размер под средния предвиден за престъплението, като необосновано е заключил, че с наказание от пет години лишаване от свобода може да се постигне превъзпитателният процес в местата за лишаване от свобода. Настоящата инстанция намира, че така определеното наказание е силно занижено, проява на прекомерна и неоправдана снизходителност и в явно противоречие с преследваните цели по смисъла на чл.36 от НК, поради което е и явно несправедливо. Апелативният съд намира, че адекватно и съобразено с целите на чл.36 от НК се явява наказание при превес на отегчаващите отговорността обстоятелства, но предвид направеното с протеста алтернативно искане за увеличаване на наказанието на девет години лишаване от свобода и забраната да се утежнява положението на подсъдимия, настоящата инстанция определи същото в предвидения среден размер, а именно девет години лишаване от свобода. Така определеното наказание, въззивната инстанция намира за съобразено с индивидуалната характеристика на подсъдимия М., степента на участието му в престъпната дейтелност, както и че същото ще допринесе за постигане целите както на специалната, така и на генералната превенция по чл.36 от НК.

Предвид изложеното присъдата на окръжния съд следва да се измени досежно наложеното наказание на подс. М., като същото се увеличи от пет години на девет години лишаване от свобода, което е в предвидения среден размер за това престъпление. Предвид размера на наказанието не са налице законовите условия за приложение на чл.66, ал.1 от НК.

Присъдата следва да се измени и досежно определения режим за изтърпяване на това наказание от подс. М. от „общ“ на „строг“ на осн.чл.57, ал.1, т.2, б.„а“ от ЗИНЗС.

Съдът обосновава и законосъобразно не е наложил предвиденото наказание конфискация до една втора от имуществото на дееца, тъй като подсъдимият не разполага с имущество, съобразно изискванията на закона.

Законосъобразно съдът е приложил и разпоредбата на чл.59 от НК и за двамата подсъдими, като е приспаднал времето, през което същите са били задържани с мярка за неотклонение „Задържане под стража“, считано от 05.02.2019 г. и понастоящем.

Въззивната инстанция намира, че с така наложените на подсъдимите наказания ще се постигнат в пълен обем целите, визирани в чл.36 от НК, както и двете превенции.

Обоснован и законосъобразен е съдебният акт в гражданско осъдителната му част. Предвид направените фактически констатации и правни изводи, решаващият съд правилно е приел, че предявеният в съдебното производство граждански иск против подс. И. от

"Интерснак България" ЕООД, гр. София ЕИК 130577464, представлявано от управителя Я. И. К. и прокуриста А. С. М. за сумата 5384.23 лева (пет хиляди триста осемдесет и четири лева и двадесет и три ст.) представляваща претърпени от дружеството имуществени вреди е доказан по своето правно основание - чл.45 от ЗЗД и размер. Деянието е осъществено от подсъдимия виновно и същият следва да отговаря за вредите причинени от него, съгласно чл. 45 и следващите от ЗЗД. Правилно съдът е присъдил претендираната сума в тежест на подсъдимия, заедно с лихвите, считано от датата на деянието до окончателното изплащане на сумата, като е осъдил подс. И. да заплати държавна такса от 215.37 лева (двеста и петнадесет лева и тридесет и седем ст.) върху размера на присъдения граждански иск. Съдът законосъобразно е осъдил подс. И. да заплати разноските по делото направени от ищеца - адвокатски хонорар в размер на 1 200.00 лева (хиляда и двеста лева).

Между противоправното поведение на подсъдимия и имотната вреда на пострадалото дружество е налице причинно - следствена връзка, поради което гражданският иск се явява основателен и доказан в посочения размер. В резултат на виновното и противоправно поведение на подсъдимия, на дружеството е причинена имуществена вреда в размер на 5384.23 лева. Тази вреда представлява паричната равностойност на предмета на престъплението, установен в проведеното съдебно следствие, поради което съдът обосновано е уважил иска до този размер.

Правопораждащият факт за обезщетението е извършването на престъплението. Ето защо по исканията за заплащане на лихви за забава, съдът на основание чл. 84, ал. 3 от ЗЗД правилно е приел, че подсъдимият е изпаднал в забава от деня на увреждането и от тази дата дължи обезщетение в размер на законната лихва върху сумата на уважения граждански иск до окончателното му изплащане.

Предвид оправдаването на под.М. по обвинението за това деяние, с допълнителна присъда по реда на чл.301, ал.3 НПК, съдът правилно е отхвърлил изцяло предявения граждански иск срещу него, от "Интерснак България" ЕООД, гр.София ЕИК 130577464, представлявано от управителя Я. И. К. и прокуриста А. С. М. за сумата 5384.23 лева /пет хиляди триста осемдесет и четири лева и двадесет и три стотинки/ представляваща претърпени от дружеството имуществени вреди, както и досежно лихвите, считано от датата на деянието до окончателното изплащане, като недоказан.

Законосъобразна и обоснована е присъдата и в останалата ѝ гражданско осъдителна част. Предвид направените фактически констатации и правни изводи, решаващият съд правилно е приел, че предявеният в съдебното производство граждански иск против подсъдимите И. и М. от „Спиди“ АД ЕИК 131371780, представлявано от управителя Валери Хартюн Мектупчийан, за сумата 5322.14 лева (пет хиляди триста двадесет и два лева и четиринадесет ст.) представляваща претърпени от деянието имуществени вреди, заедно с лихвите, считано от датата на деянието до окончателното изплащане на сумата е доказан по своето правно основание – чл.45 от ЗЗД и размер. Деянието е осъществено от подсъдимите след предварителен сговор и в съучастие и те следва да отговорят солидарно за вредите причинени от него, съгласно чл. 53, вр. чл. 45 от ЗЗД. Ето защо съдът правилно е осъдил двамата подсъдими да заплатят на „Спиди“ АД сумата 5322.14 лева (пет хиляди триста

двадесет и два лева и четиринадесет ст.) представляваща имуществени вреди, заедно с лихвите, считано от датата на деянието до окончателното изплащане. Съдът правилно е осъдил подсъдимите да заплатят по равно държавна такса в размер на 212.88 лева (двеста и дванадесет лева и осемдесет и осем ст.) върху размера на присъдения граждански иск.

Между противоправното поведение на подсъдимите и имотната вреда на пострадалото дружество е налице причинно - следствена връзка, поради което гражданският иск се явява основателен и доказан по размер. В резултат на виновното и противоправно поведение на подсъдимите, на дружеството е причинена имуществена вреда в размер на 5322.14 лева. Тази вреда представлява паричната равностойност на предмета на престъплението, установен в проведеното съдебно следствие, поради което съдът обосновано е уважил иска до този размер.

Правопораждащият факт за обезщетението е извършването на престъплението. Ето защо по исканията за заплащане на лихви за забава, съдът на основание чл. 84, ал. 3 от ЗЗД правилно е приел, че подсъдимите са изпаднали в забава от деня на увреждането и от тази дата дължат обезщетение за забава в размер на законната лихва върху сумата на уважения граждански иск до окончателното му изплащане.

По същите съобщения изложени по-горе съдът е уважил и предявеният против двамата подсъдими граждански иск от „П. ЕВР“ ЕООД представлявано от управителя Е. Г. П. ЕГН: ***** за сумата 15 480.12 лева (петнадесет хиляди четиристотин и осемдесет лева и дванадесет ст.) представляваща имуществени вреди от деянието извършено от подсъдимите, заедно с лихвите, считано от датата на деянието до окончателното изплащане. Правилно съдът е отхвърлил иска до предявения размер от 23 000 лева като недоказан, съобразно заключението на назначената счетоводно оценъчна експертиза. Правилно е осъдил подсъдимите да заплатят по равно държавна такса в размер на 619.48 лева (шестстотин и деветнадесет лева и четиридесет и осем ст.) върху размера на уважения граждански иск. Предвид изложеното присъдата в гражданско осъдителната ѝ част се явява обоснована и законосъобразна и следва да бъде потвърдена.

С оглед осъдителния характер на присъдата и правилата на процеса, законосъобразен и обоснован е съдебният акт досежно присъдените в тежест на подсъдимите разноси по делото, като правилно е съобразено участието им в отделните деяния и частичното им оправдаване за определени деяния.

Законосъобразна и обоснована е присъдата и досежно веществените доказателства по делото.

При цялостната проверка на присъдата, въззивната инстанция не констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Следва да се присъдят в тежест на подсъдимия И. направените по делото пред въззивната инстанция разноси за повереник от гражданския ищец "Интерснак България" ЕООД, гр.София, в размер на 960 /деветстотин и шестдесет/ лева.

Мотивиран от гореизложените съобщения и на основание чл.334, т.3 и т.6, вр. чл.337, ал.2, т.2 и чл.338 от НПК, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА присъда № 111/28.05.2020 год. постановена по НОХД № 1024/2019 год. по описа на Бургаския окръжен съд, като увеличава наложените наказания съответно - на подсъдимия З. С. И. от две години и осем месеца на четири години лишаване от свобода и на подсъдимия П. Й. М. от пет години на девет години лишаване от свобода.

ИЗМЕНЯВА първоначалния режим за изтърпяване на наказанието на подсъдимия П. Й. М. от общ на строг на осн. чл.57, ал.1, т.2, б. "а" от ЗИНЗС.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата ѝ част.

ОСЪЖДА подсъдимия З. С. И. да заплати на "Интерснак България" ЕООД, гр. София ЕИК 130577464, представлявано от управителя Я. И. К. и прокуриста А. С. М. направените от дружеството разноси пред въззивната инстанция в размер на 960 /деветстотин и шестдесет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване и протестиране пред ВКС на РБългария в петнадесетдневен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____